

SWEDISH ENVIRONMENTAL PROTECTION AGENCY

Remissammanställning
2021-01-20 Ärendenr:
NV-06735-20

Remissammanställning

av inkomna synpunkter på Naturvårdsverkets förslag på
föreskrifter (NFS 2020:10) om lämnande av uppgifter om
kommunalt avfall

Ansvariga handläggare:
Christina Anderzén, Återvinningsenheten
Julia Jourak; Miljöskydds-enheten

Innehållsförteckning

1. Bakgrund	3
2. Inledning	3
2.1. Syfte.....	3
2.2. Remissinstanser	4
3. Remissammanställning	4
3.1. Sammanfattning av synpunkter	4
3.2. Inledande kommentarer från Naturvårdsverket.....	4
3.3. Föreskrifternas innehåll	5
3.3.1. Instanser som tillstyrker	5
3.3.2. Generella synpunkter på förslaget.....	5
3.3.3. Tidsaspekten.....	8
3.3.4. Uppgifter om kommunalt avfall specificerat på fraktioner.....	9
3.3.5. Skattning av hur stor mängd av den totala mängden kommunalt avfall som har genererats av hushåll	14
3.3.6. Uppgifter om det blandade och skrymmande avfallets sammansättning.....	18
3.3.7. Särredovisning av kommunalt livsmedelsavfall	22
3.3.8. Uppgiftsskyldighet för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige	25
3.3.9. Beräkningspunkt för materialåtervinning avseende uppgiftsskyldigheten för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige	26
3.3.10. Lämnande av uppgifter till kommunen	27
3.3.11. Former för uppgiftslämnande	29
3.4. Konsekvensutredning	30
3.4.1. Kostnader	30
3.4.2. Tillvägagångsätt vid lämnande av uppgifter	32
3.4.3. Uppgifter om det blandade och skrymmande avfallets sammansättning.....	35
3.4.4. Särredovisning av kommunalt livsmedelsavfall	36
3.4.5. Slutsatser	38
Bilaga 1 Översikt remissinstanser	41
Bilaga 2 Ändringar i föreskrifterna	43

1. Bakgrund

Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter har tagits fram med anledning av ändringar av sex EU-direktiv på avfallsområdet, det s.k. avfallspaketet.

Avfallspaketet ska bidra till en mer cirkulär ekonomi, och direktivsändringarna ska medverka till minskade avfallsmängder, ökad återanvändning av produkter och komponenter, ökad återvinning samt en förbättrad avfallshantering.

Avfallsdirektivets krav på rapportering av kommunalt avfall framgår av art. 9.5, 11 och 11a samt av Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004¹ samt tillhörande guide för rapportering². Uppföljning av avfallsdirektivets återvinningsmål för kommunalt avfall förutsätter tillgång till uppgifter om separat utsorterade mängder avfall för återvinning samt uppgifter om det blandade avfallets sammansättning. Utsorterade mängder avfall fördelat på olika materialslag kan idag frivilligt rapporteras i Avfall Sveriges statistikverktyg Avfall Web. Krav på rapportering av livsmedelsavfall i respektive led i livsmedelskedjan framgår av artikel 9 avfallsdirektivet samt genomförandebeslut 2019/2000 samt 2019/1597.

Enligt 7 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) ska kommunen lämna uppgifter till Naturvårdsverket om ursprung, sammansättningen och vikten i kilogram på det kommunala avfall som under föregående kalenderår har samlats in av kommunen eller rapporterats enligt 2 §. Enligt 7 kap. 4 § ska den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram samt hur avfallet har behandlats. Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas och hur uppgifterna ska lämnas, i enlighet med 7 kap. 10 §.

Naturvårdsverket har remitterat ett förslag till föreskrifter om lämnande av uppgifter om kommunalt avfall.

2. Inledning

2.1. Syfte

Syftet med remissammanställningen är att vara analysredskap för projektgruppen för bedömning av om föreskrifterna behöver omarbetas, samt underlag för den interna beslutsberedningen. Genom att sammanställa remissvaren kommer eventuella behov av rättelser och förtydliganden att framgå och dessa kan då kommuniceras med remissinstanserna genom sammanställningen.

---

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019D1004&from=EN>

² <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/342366/351811/Guidance+on+municipal+waste+data+collection/>

2.2. Remissinstanser

Förslaget på föreskrifter remitterades till samma remissinstanser som Miljödepartementet remitterat de två promemoriorna om genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet. Remissen skickades även till några remissinstanser utöver dessa, som bedömdes ha särskilt intresse av föreskrifterna. Remissen lades också ut på Naturvårdsverkets webbplats. På sändlistan fanns 62 remissinstanser varav 32 inkom med svar på föreskrifterna om lämnandet av uppgifter om kommunalt avfall.

Se bilaga 1 för samtliga remissinstanser samt från vilka svar har inkommit.

3. Remissammanställning

3.1. Sammanfattning av synpunkter

Vissa synpunkter från remissinstanserna har föranlett ändringar i föreskrifterna. Se ändringarna i bilaga 2 till denna sammanställning.

Avfall Sverige har lämnat ett omfattande remissvar och följande kommuner och kommunala bolag har uttryckligen meddelat att de ställer sig bakom Avfall Sveriges remissvar; Vilhelmina kommun, Åre kommun, Avesta kommun, Sundsvalls kommun, Kalix kommun, NSR, Vakin, KSRR, Pireva, Sysav, Renova och Stockholm Vatten och Avfall. Ytterligare svarande ger också delvis samstämmiga uppgifter med Avfall Sverige.

3.2. Inledande kommentarer från Naturvårdsverket

Syftet med aktuella föreskrifter är att i svensk rätt införliva ändringar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv och att Sverige ska kunna efterleva rapporteringskraven enligt direktivet. Avfallsdirektivets krav på rapportering av kommunalt avfall framgår av art. 9.5, 11 och 11a samt av Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004³. Krav på rapportering av livsmedelsavfall framgår av art. 9 avfallsdirektivet samt Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/2000 samt (EU) 2019/1597.

Naturvårdsverket har enligt 7 kap. 10 § avfallsförordningen bemyndigande att meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas om sammansättningen, ursprunget och vikten i kilogram på det kommunala avfall som under föregående kalenderår har samlats in av kommunen enligt 7 kap. 1–2 §§ och om vikten i kilogram samt behandling avseende det kommunala avfall som från Sverige låtit transporteras enligt 7 kap 4 § och om hur uppgifterna ska lämnas.

Naturvårdsverket kan inte föreskriva om sådant som går utöver de bemyndiganden som ger Naturvårdsverket rätt att meddela föreskrifter. I den konsekvensutredning som bilagts föreskrifterna utreds endast konsekvenserna av det som föreslås i aktuella föreskrifter, inte konsekvenserna av bestämmelserna på förordningsnivå.

---

³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019D1004&from=EN>

3.3. Föreskrifternas innehåll

3.3.1. Instanser som tillstyrker

IVL ser överlag mycket positivt på förslagets utformning. IVL samarbetar med många kommuner i olika projekt för att förbättra deras avfallshantering och förebygga avfall. Att kommunerna sammanställer mer detaljerade uppgifter kommer att generera bättre underlag för förändringar och optimeringar. Det gäller både i gemensamma projekt samt i kommunernas egen avfallsplanering. Kommunernas data rörande hushållens avfall bedömer IVL idag är av hög kvalitet, dock är data rörande kommunalt avfall från verksamheter bristfällig. IVL bedömer att det föreliggande förslaget i hög grad skulle förbättra möjligheterna att ta fram detaljerad och användbar nationell statistik.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län och Länsstyrelsen i Stockholms län tillstyrker förslagen i enlighet med det remitterade förslaget.

Tullverket har granskat förslaget mot bakgrund av myndighetens uppdrag och hur föreskrifterna kan komma att påverka myndighetens verksamhet. Tullverket har att kontrollera avfall vid yttre gräns, dvs. sådant avfall som transporteras till tredje land. Vid yttre gräns gör Tullverket gemensamma kontroller tillsammans med länsstyrelserna. Det är länsstyrelsen som är tillsynsmyndighet. Förslaget bedöms inte innebära någon större påverkan för Tullverket. Naturvårdsverkets ökade spårbarhet skulle, om Tullverket får ta del av uppgifterna, kunna innebära positiv vinning i form av bättre möjligheter att selektera sändningar. Tullverket välkomnar förslaget och lämnar det utan invändningar.

Regelrådet har i sin granskning av rubricerat ärende kunnat konstatera att förslaget inte får effekter av sådan betydelse för företag att Regelrådet yttrar sig.

3.3.2. Generella synpunkter på förslaget

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige anser att Sverige inte bör gå längre än vad EU-rätten kräver i fråga om krav på insamling och rapportering av avfallsstatistik. Varken i de ändrade avfallsdirektiven eller i Kommissions genomförandebeslut (EU) 2019/1004 om beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall finns något krav på att statistiken som lämnas måste omfatta uppgifter om 100 procent av det faktiskt insamlade avfallet. Avfall Sverige bedömer alltså nyttan av de föreslagna skyldigheterna som mycket begränsad. Nyttan väger inte upp de administrativa bördor, inklusive administrativa kostnader, som Avfall Sverige bedömer kommer uppstå som en följd av förslagen.

Om förslagen ska genomföras vill Avfall Sverige vara tydliga med att kommunernas kostnader för hantering av statistik avseende kommunalt avfall måste kompenseras enligt finansieringsprincipen, då förslagen innebär att staten för över skyldigheter och uppgifter till kommunerna som ålagts staten på grund av det svenska EU-medlemskapet. Avfall Sverige noterar att det i statsbudgeten har avsatts medel för sådan rapportering, men för det fall det inte är tillräckligt måste staten skjuta till ytterligare medel så att ersättningen

innebär kostnadstäckning för kommunerna. Avfall Sverige anser därför att noggranna beräkningar av de kostnader som förslagen innebär för kommunerna behöver göras. Det är viktigt att dessa inte underskattas så att kommunerna verkligen får kostnadstäckning för sina kostnader.

Avfall Sverige framhåller att Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter grundar sig på bemyndigande i 7 kap. 10 § avfallsförordningen (2020:614). Därmed finns det en formell grund för föreskrifterna. Frågan är dock hur långt Naturvårdsverket kan gå när det gäller att reglera nya åligganden för kommuner. Frågan uppkommer om kommunens befogenhet grundar sig på en föreskrift. Av 8 kap. 2 § första stycket punkten 3 regeringsformen följer nämligen att föreskrifter ska meddelas genom lag om de avser grunderna för kommunernas organisation och verksamhetsformer och för den kommunala beskattningen samt kommunernas befogenheter i övrigt och deras åligganden. I detta fall avser bestämmelsen en utvidgning av kommunens åligganden och ska alltså som utgångspunkt regleras i lag. Den här frågan är överhuvudtaget inte behandlad i förslaget till föreskrifter.

En tillförlitlig och jämförbar statistik är ett viktigt verktyg för utveckling och för att kunna styra verksamheten mot uppsatta mål. VafabMiljö använder sedan tidigare en mängd olika statistik, för att kvalitetssäkra vår verksamhet och styra oss åt rätt håll i avfallstrappan. VafabMiljö rapporterar redan idag till Avfall Web. Statistiken ska användas för att se framåt och kunna förbättra. VafabMiljö vänder oss därför emot att tvingas lägga fokus på rapportering som inte nödvändigtvis driver utvecklingen framåt i vår verksamhet och i våra medlemskommuner. Föreskrifterna gör att mycket resurser läggs på statistik över kommunalt avfall. VafabMiljö ifrågasätter om detta är ett rimligt nyttjande av resurser, sett utifrån samhällets samlade avfallsmängder.

Kretslopp och vatten ser positivt på en förbättrad europeisk avfallsstatistik. Flera av svårigheterna med den rapportering som efterfrågas beror på att avfallsfraktionerna som erbjuds för insamling i kommunerna baseras på kundernas behov, effektiv insamling och tillgängliga behandlingsmöjligheter och inte på den juridiska klassificeringen. Kretslopp och vatten anser att de föreslagna föreskrifterna riskerar ge en omfattande administration utan att ge hög kvalitet på den insamlade statistiken. I flera fall föreslår Kretslopp och Vatten att andra än kommunen rapporterar då de har bättre kännedom om avfallsmängderna. Kretslopp och vatten ser att nationella schabloner kan ge en bättre bild än kommunala stickprov.

NSR är positiva till att det nu tas ett samlat grepp om avfallshanteringen i Sverige och EU men upplever att mycket ansvar läggs på kommunerna. NSR anser att det saknas krav mot verksamhetsavfall där det också saknas viktig information kring avfall och avfallets sammansättning som behövs vid avfallsplanering. Då kommunen har ett ansvar för att planera allt avfall som uppstår i kommunen inkl. verksamhetsavfall.

NSR vill se en långsiktig hållbar lösning för avfallshanteringen i Sverige. Detta är viktigt för att kommunerna ska kunna få arbetsro och göra det som för avfallshanteringen är viktigast, se till att vi når Sveriges miljömål.

Generellt anser Vakin att gemensam rapportering, statistik och jämförelser är bra för uppföljning och uppföljning inom avfallsområdet. Det är även önskvärt att det tas fram vägledning som stöd för denna rapportering. Vakin lyfter att det de som avfallsbolag kan rapportera är endast det avfall som de har ansvar för att samla in, det vill säga det kommunala avfallet enligt 15 kap. miljöbalken som omfattas av kommunalt ansvar. Förslaget innebär många uppdelningar avfallet på ett sätt som är helt orimligt att uppskatta och där nyttan med det är svår att förstå. Det finns således mycket avfall som vare sig de som kommunalt avfallsbolag eller som Umeå kommun har några uppgifter om. Denna föreskrift får därmed stora konsekvenser för deras administration, uppskattningar, uppdelningar/extra körturer och arbete med plockanalyser i ägarkommunerna. Vakin väger allt avfall från kunder och har därmed stora fördelar i detta förslag till rapportering jämfört med många andra kommuner då de flesta enbart har vikter för det som lämnas till en behandlingsanläggning. Vakin saknar dock en hel del efterfrågad statistik då fastigheter i framförallt stan innehåller flera kategorier t.ex. butiker/restauranger i gatuplan och bostäder våningarna ovanpå med gemensam avfallshantering.

Naturvårdsverkets kommentarer

Att alla kommuner årligen ska lämna uppgifter om insamlat kommunalt avfall till Naturvårdsverket regleras i avfallsförordningen. Framtagna föreskrifter reglerar vilka uppgifter som ska lämnas och hur. Det är sedan Naturvårdsverkets uppgift att rapportera till EU, som ställer krav på kvalitetskontroll och spårbarhet. Naturvårdsverket är därmed beroende av uppgifter från kommunerna.

I vilken omfattning staten kan ersätta kommunerna finansiellt till följd av implementeringen av avfallsdirektivet kan inte Naturvårdsverket uttala sig om kopplat till denna föreskrift. Naturvårdsverket ser inte heller att samtliga av de ändringar i verksamheten som lyfts fram i remissvaren, ex. nyinvesteringar i fordon, vågar och utbyggnad av återvinningscentraler, avspeglar de förväntningar som Naturvårdsverket har på uppgifter från kommunerna. Lättnader har också gjorts i föreskrifterna jämfört med det förslag som remitterades, samtliga redovisas i bilaga 2. Det framgår också tydligare i föreskrifterna att skattade uppgifter kan användas.

Definitionen kommunalt avfall och rapportering utifrån denna är ny. En vägledning för vad som omfattas av definitionen kommunalt avfall är under framtagande på Naturvårdsverket. Vägledning för lämnande av uppgifter om kommunalt avfall kommer att behöva tas fram av Naturvårdsverket i samverkan med Avfall Sverige och kommunerna. Naturvårdsverket kommer i detta arbete säkerligen att ställas inför framtida vägval avseende från vilka aktörer uppgifter om kommunalt avfall bäst tas in. Naturvårdsverket kommer i samband med datainsamlingen att beakta kommunernas börda att lämna uppgifter i relation till rapporteringens syfte, det vill säga att producera ändamålsenlig statistik om kommunalt avfall.

3.3.3. Tidsaspekten

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige anser att ett års övergångstid för att tillämpa kravet på rapportering (punkten 2) är orimligt kort. Om det förutsätts att alla kommuner ska utföra plockanalyser, med första utförande under år 2021, för att rapportera uppgifterna under år 2022 är det för kort tid för att hinna verkställa detta. Det krävs planering för genomförande av plockanalyser samt justering av avfallstaxor med mera för att kunna verkställa kraven. Dessutom blir det praktiskt svårt om alla kommuner ska genomföra plockanalyser samma år eftersom det finns ett begränsat antal utförare som kan genomföra plockanalyser.

Även VafabMiljö, VA Syd, NSR samt Bodens kommun stämmer in i problematiken och har i sina svar konstaterat att tiden för implementering är för kort.

VafabMiljö tillägger att konsekvensutredningen beskriver att kostnaden för eventuellt merarbete för rapporteringen kan tas ut via avfallstaxan. Att förändra avfallstaxan är en lång process, som i VafabMiljös fall kräver beslut i 12 olika kommunfullmäktige.

VA Syd tillägger att dels är kommunerna bundna vid gjorda upphandlingar och avtal, dels krävs planering och eventuell ny upphandling av transportörer, fordon samt plockanalyser, översyn och eventuell omprogrammering av databaser med abonnentuppgifter samt kommunfullmäktiges beslut om justering av avfallstaxor med mera för att kunna verkställa kraven.

Pireva tillägger att om de föreslagna kraven antas i dess nuvarande form innebär det för Pirevas del att behöva bygga om sin återvinningscentral. För att göra detta krävs tid för köp av mark, markberedning, tid för att planera utformning av ÅVC, upphandlingar av konsulter och entreprenörer och så vidare. Alla dessa aktiviteter tar lång tid att genomföra och de innebär även stora kostnader för Pireva. Vidare innebär förslaget att pågående utvecklings- eller renoveringsprojekt behöver pausas eller avstyras då de konkurrerar om samma resurser – både i form av kompetens och pengar. Om förordningen börjar gälla 1 januari 2021 och de som verksamhetsutövare ska rapportera från och med detta datum finns ingen tid för att ändra arbetssätt, bygga om eller köpa ny utrustning för att leva upp till kraven. Konsekvensutredningen anger ”Inför denna rapportering kommer berörda aktörer att behöva informeras.” Pireva anser att Naturvårdsverket gjort en grov felbedömning av arbetets omfattning om de tänker att det enda som krävs för kommunerna att fullgöra rapporteringen är att Naturvårdsverket informerar om hur rapporteringen ska gå till.

NSR tillägger att övergångstiden är orimligt kort med avseende på ikraftträdandet för att tillämpa kravet på rapportering om kommunerna inte får använda schabloner till att särredovisa.

Stockholm Vatten och Avfall vill förtydliga att bolaget inte ser några svårigheter i att genomföra plockanalyser vart fjärde år. Däremot vill bolaget

framföra att plockanalyser för Stockholms stad kommer att genomföras hösten 2020 och önskar att data från den plockanalysen kan användas som referensår då det inte blir ekonomiskt försvarbart att genomföra en ny analys 2021.

Naturvårdsverkets kommentarer

Att alla kommuner ska lämna uppgifter till Naturvårdsverket från och med referensår 2021 är reglerat i avfallsförordningen. Första rapporteringsåret 2021 kommer dock att behöva ses som ett år då vägledning, arbetssätt och rapportering är under implementering. Naturvårdsverket är medvetna om att följande år kommer dataunderlaget för rapporteringen av kommunalt avfall succesivt bli bättre och anpassade enligt nya krav. Detta genom exempelvis att kommuner framöver anpassar hantering, kundhanteringssystem och avtal med entreprenörer utifrån kraven på lämnande av uppgifter om kommunalt avfall.

Enligt föreskrifterna efterfrågas nu i 6 § endast *tillgängliga* uppgifter om uppskattad sammansättning av det blandade och skrymmande avfallet. Det har också tydliggjorts att redovisningen kan baseras på upp till tre år gamla underlag. Detta bedöms underlätta planering och rapportering av uppgifter om avfallets sammansättning utifrån exempelvis de plockanalyser som genomförs i kommunerna.

Naturvårdsverket ser inte att så tidskrävande, direkta och drastiska åtgärder som ombyggnation av återvinningscentraler krävs som en direkt följd av föreskrifterna. Kvalificerade uppskattningar och schabloner kommer i nuläget att behöva accepteras som en del av rapporteringen. Hur och på vilket sätt schabloner, undersökningar och skattningar kommer att kunna användas kommer förtydligas i vägledning som tas fram under år 2021. Även dessa instruktioner kommer att behöva utvecklas över tid och i samverkan med kommunerna.

3.3.4. Uppgifter om kommunalt avfall specificerat på fraktioner

Inkomna synpunkter

SCB konstaterar att de komponenter (avfallsfraktioner) som ska rapporteras avseende kommunalt avfall inte definierats med hjälp av avfallstyper i enlighet med bilaga 3 i avfallsförordning i Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter. Komponenterna i föreskrifterna bör kopplas till dessa avfallstyper för att underlätta för uppgiftslämnarna att lämna rätt uppgifter (se definitionerna i beslut 2019/1004).

Sysav lyfter att det måste framgå mycket tydligare i föreskriften vad som avses med respektive fraktion enligt 4 §, både vad som ska avses ingå, men lika viktigt vad som inte ingår i de listade fraktionerna. För flera av fraktionerna som listas kan det utgöras av både kommunalt avfall och annat avfall (tex bygg- och rivningsavfall som inte utgör kommunalt avfall enligt definitionen i 15 kap. miljöbalken). Om detta inte förtydligas i föreskrifterna behövs en mycket tydlig vägledning från Naturvårdsverket, det bör inte vara ett krav att gå till konsekvensutredningen för att förstå vad föreskriften omfattar.

Farligt avfall: Avfall Sverige ställer sig frågande till varför inte insamlat farligt avfall ska rapporteras till Naturvårdsverket. Dessa fraktioner är väl särskilt viktiga att följa upp. Eller beror detta på att ett särskilt rapporteringssystem för farligt avfall byggs upp i Naturvårdsverkets regi? Även VafabMiljö och Åre kommun ifrågasätter avsaknaden av fraktionen ”farligt avfall” i kravet på redovisning då man lägger stort fokus på att minimera mängden farligt avfall i restavfallet och övriga fraktioner som samlas in.

Glas: Avfall Sverige lyfter att mycket av det glas som samlas in utgörs av så kallat planglas. Planglas kan till sin karaktär främst betecknas som bygg- och rivningsavfall. Bygg- och rivningsavfall räknas inte som kommunalt avfall och ska inte rapporteras. Annat glas såsom dricksglas utgör förhållandevis små mängder och samlas vanligtvis in samlat med planglas. Förpackningsglas ska inte inkluderas. Är tanken att särredovisning ska göras på planglas respektive annat glas som utgör kommunalt avfall? Bodens kommun instämmer att det är otydligt i föreskrifterna vad som definieras som "glas".

Pireva tillägger att det kommer bli mycket svårt att särredovisa glas som utgör kommunalt avfall utan att det innebär stor arbetsbelastning och stora kostnader då det innebär att de inte kan fortsätta samla in glas på det sätt som sker idag. För att särskilja glas som ingår i kommunalt avfall krävs att glas delas upp i flera glas-fraktioner. Förutom att det kräver mer plats på ÅVC innebär det också ett pedagogiskt problem, hur ska Pireva som avfallsmottagare säkerställa att de som ska lämna glas som utgör kommunalt avfall sorterar det rätt?

Bioavfall, varav livsmedelsavfall: Avfall Sverige undrar varför Naturvårdsverket har valt att fokusera på livsmedelsavfall i bestämmelsen, när definitionen av biologiskt avfall i 1 kap. 5 § avfallsförordningen anger ”livsmedels- och köksavfall”. Avfall Sverige föreslår att punkten 5 bioavfall delas upp i a) livsmedels- och köksavfall som utgör kommunalt avfall och b) park- och trädgårdsavfall.

IVL lyfter att i föreskriften listas efterfrågade uppgifter om bioavfall som:

- a) Varav livsmedelsavfall hushåll
- b) Varav livsmedelsavfall storkök/restaurang
- c) Varav livsmedelsavfall butiker och andra verksamheter
- d) Varav park- och trädgårdsavfall

IVL noterar dock att kategori c) inte motsvarar ”Detaljhandel och annan livsmedelsdistribution” som ska rapporteras till EU. De uppgifterna som kommunerna lämnar blir då inte användbar i den rapporteringen. Ytterligare uppdelning skulle underlätta men det är tveksamt om de uppgifterna skulle vara meningsfulla för kommunerna. IVL föreslår att kategori c) delas upp i livsmedelsavfall från livsmedelsbutiker och livsmedelsavfall från övriga verksamheter, för att undvika förvirring.

Kretslopp och vatten önskar att begreppet livsmedelsavfall förtydligas. Det behöver också förtydligas vad som ingår i begreppet kommunalt avfall avseende

livsmedelsavfall, innefattas slam från fettavskiljare och malt matavfall som hämtas separat fast i flytande form?

Bioavfall, varav park- och trädgårdsavfall:

Avfall Sverige lyfter att när det gäller park- och trädgårdsavfall så inkluderas enligt tidigare definitionen på hushållsavfall endast trädgårdsavfall från hushåll. Enligt nya definitionen på kommunalt avfall så tolkar Avfall Sverige det som att även avfall från parkskötsel ska inkluderas. Parkavfall inkluderas inte i Avfall Web idag. Så frågan uppkommer hur detta ska rapporteras.

NSR ställer sig frågande till om park- och trädgårdsavfall även innefattar avfall från papperskorgar. Detta hanteras idag via gatuhållningen.

Åre kommun lyfter frågan: Ska parkavfall redovisas separat då det inte legat under kommunalt ansvar tidigare?

Trä: Avfall Sverige påpekar att det trä som samlas in kan utgöra både kommunalt avfall (till exempel trä möbler) och bygg- och rivningsavfall som inte utgör kommunalt avfall (till exempel trä från renovering av byggnader). Hur ska kommuner kunna särskilja dessa flöden?

I Åre kommun blandas olika typer av träavfall i en och samma fraktion. Trä möbler blandas med trä från bygg- och rivningsavfall, hur ska dessa fraktioner redovisas? Ska de redovisas var för sig eller tillsammans. Tryckimpregnerat trä sorterar ut för sig, ska det redovisas för sig eller med övrigt trä?

Pireva tillägger att med det underlag som Pireva har idag som avfallsmottagare, anser de inte att de kostnader och den arbetsinsats som krävs för att särskilja insamlat trä från olika avfallslämnare är motiverad.

Bodens kommun ser inte hur det är möjligt att särskilja det kommunala träavfall (till exempel trä möbler) som samlas in från bygg- och rivningsavfall (till exempel trä från renovering) som samlas in men som inte utgör kommunalt avfall.

Textilier: Kretslopp och vatten föreslår att kommunerna inte ska rapportera textilavfall som blandas med gåvor utan endast rapportera textilavfall som hanteras separat. Avseende eventuell övrig information om textilier är det Kretslopp och vattens bedömning att det är bättre kvalitet på datamängderna om det är de som hanterar textilier för återbruk som bidrar med underlaget för Naturvårdsverkets rapportering till EU. Naturvårdsverket borde kunna ha en dialog med dem direkt. Även för textilier kan tydligare definitioner underlätta rapporteringen.

Textilier från hushåll kastas idag bland det brännbara avfallet. Pireva ställer sig positiv till insamling av textilier om de ingår i ett insamlingssystem för textilier som innebär att de återbrukas eller återvinns. Om separat insamling endast syftar till att ge statistik och textilierna ändå skickas för förbränning motsätter Pireva

sig detta då det innebär ökad administration, omstrukturering på återvinningscentral eller eventuell ombyggnation för att ge plats för insamlingskärl. Pireva ser nyttan i detta om det innebär att resurser (textilierna) tas tillvara men om insamlingen endast syftar till att ge information om mängden textil som kastas som avfall motsätter de sig detta krav. Insamling av textilier endast för att generera statistik riskerar dessutom att skada deras samt andra avfallsaktörers varumärke. Om syftet för att samla in textilier endast är för att generera statistik föreslår Pireva istället att data från plockanalyser används för att göra schablonberäkningar.

Blandat avfall: Avfall Sverige framhåller att blandat avfall utgörs främst av så kallat restavfall, det vill säga det som uppkommer inom hushåll och jämförbart avfall från andra verksamheter. Enligt EU:s avfallsdirektiv omfattar kommunalt avfall även avfall från mark- och gatuhållningstjänster, såsom innehåll i papperskorgar och skräp, utom material såsom sand, sten, lera eller damm.

Innehåll i papperskorgar är inte sorterat utan kan hänföras till kategorin blandat avfall. Detta är dock inget avfall som ingår i det kommunala ansvaret för avfall enligt 15 kap. 20 § miljöbalken utan enligt lagen (1998:814) med särskilda bestämmelser om gatuhållning och skyltning (LGS). Ansvaret för att hantera avfall som uppkommer på allmänna platser bör även fortsättningsvis, enligt Avfall Sveriges bedömning, gälla enligt LGS. Detta avfall rapporteras inte in i Avfall Web och det är heller inget som Avfall Sverige ser som lämpligt, eftersom det är andra kommunala funktioner som ansvarar för detta avfall. Avfall Sverige rekommenderar att det tydliggörs vad och på vilket sätt blandat avfall ska rapporteras.

Bodens kommun tillägger att även kommunernas ansvar för hamnavfall (4 kap 8 § avfallsförordningen) troligen hamnar under begreppet blandat avfall. Det är oklart i vilket avseende och i vilka delar det hamnar under begreppet blandat kommunalt avfall och om det kan eller ska rapporteras in i Avfall Web.

Skrymmande avfall: Avfall Sverige framhåller att på samma sätt som för fraktionerna glas och trä kan skrymmande avfall inkludera både kommunalt avfall och bygg- och rivningsavfall (som inte utgör kommunalt avfall). Kommunerna har stora utmaningar om detta ska hanteras separat för att endast rapportera in kommunalt avfall.

VASyd ifrågasätter vidare hur kommuner ska kunna särskilja dessa flöden. Ska dessa fraktioner delas upp i en som är kommunalt avfall och en som inte är det, bara för att efterkomma rapporteringskrav? Det är orimligt och har ingen miljönytta eftersom det sedan blandas igen inför materialåtervinningen. På samma sätt som för punkterna metall, glas, plast, papper och kartong och trä kan skrymmande avfall inkludera både kommunalt avfall och bygg- och rivningsavfall som inte utgör kommunalt avfall. Det är inte rimligt att avfallet ska sorteras bara för att klara rapporteringskraven, eftersom det ju inte finns någon miljönytta med att avfallen separeras utifrån sin juridiska klassificering.

NSR önskar att få använda schabloner för att separera skrymmande avfall som är kommunalt avfall med skrymmande avfall från verksamheter (som inte utgörs av kommunalt avfall) eftersom det samlas in i samma flöde på återvinningscentralerna. NSR önskar av samma skäl att få använda schabloner för att separera kommunalt avfall med bygg- och rivningsavfall som inte utgörs av kommunalt.

I Åre kommun sorteras skrymmande avfall, grovavfall, i flera olika fraktioner. Bland annat metall, brännbart och trä, ska de redovisas tillsammans eller var för sig?

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket kommer under år 2021 att ta fram en vägledning som tydligare beskriver vad som ingår respektive inte ingår i de angivna fraktionerna. Även koderna för olika avfallstyper i enlighet med bilaga 3 i avfallsförordningen kommer att vara med i den vägledningen. Dessa koder specificeras inte i föreskrifterna då det enligt avfallsdirektivet och avfallsförordningen inte är krav på att använda koderna för rapporteringen.

I mall för rapporteringen till EU finns en kategori *Annat* för övrigt kommunalt avfall vari kommunalt farligt avfall ingår. Denna kategori *Annat* har lagts till i föreskrifterna. För att inte gå utöver de krav som ställs av kommissionen så specificeras inte farligt avfall vidare i föreskrifterna. Uppgifter om farligt kommunalt avfall avses hämtas från Avfallsregistret för farligt avfall. Vad som omfattas av kategorin *Annat*, som även omfattar kommunalt avfall från papperskorgar, kommer ytterligare att klargöras i vägledning med angivna avfallstyper enligt bilaga 3 till avfallsförordningen.

Krav på ny rapportering till EU gäller livsmedelsavfallet fördelat på respektive led i livsmedelskedjan. Därför efterfrågas i föreskriften den uppgift som avfallsdirektivet kräver. Livsmedelsavfall definieras i avfallsförordningen under 1 kap. 4 §. Det är Naturvårdsverkets bedömning att livsmedelsavfall och köksavfall i stort motsvarar livsmedelsavfall. I den kommande vägledningen kommer en instruktion att ges för ett generellt avdrag som ska göras motsvarande köksavfallet.

Att ytterligare dela upp uppgifter om livsmedelsavfall från butiker och andra verksamheter, som en del remissinstanser föreslagit, bedöms av Naturvårdsverket försvåra kommunernas rapportering. I föreskrifterna görs istället en förenkling med krav på kommunerna att från år 2025 endast särredovisa livsmedelsavfall i två kategorier, hushåll och verksamheter. I vägledning kommer det också förtydligas hur livsmedelsavfall definieras.

Generellt kan sägas att Naturvårdsverket enbart efterfrågar uppgifter om det som samlas in i kommunen som avfall, detta gäller även textilier. I de fall det införs separat insamling av textilavfall så instämmer Naturvårdsverket i att detta görs för textilåtervinning. Uppskattning av total mängd genererat textilavfall fås genom kompletterande av tillgängliga uppgifter om det blandade och skrymmande avfallets sammansättning.

Definitionen kommunalt avfall omfattar avfall från park- och trädgårdsskötsel, såsom löv, gräs- och trädklipp samt avfall från mark- och gaturenhållningstjänster, såsom innehåll i papperskorgar och skräp, utom material såsom sand, sten, lera eller damm. Naturvårdsverket är medvetna om att dessa delströmmar av det kommunala avfallet generellt hanteras av andra kommunala funktioner och att uppgifter därför hittills inte lämnats i Avfall web. Samtidigt kan det förekomma fall där hanteringen samordnas med den vanliga kommunala avfallshanteringen. Att inhämta dessa uppgifter på ett lämpligt sätt är en del av det utvecklingsarbete som Naturvårdsverket har framför sig. För att minimera risken för dubbelrapportering är det viktigt att detta görs i samverkan med kommunerna.

Bygg- och rivningsavfall ingår inte i definitionen kommunalt avfall, men omfattas i Sverige av kommunens ansvar gällande det bygg- och rivningsavfall som hushållen producerar i samband med mindre underhållsarbeten och reparationer i bostaden. Från den 1 januari 2023 utökas ansvaret till att gälla även det avfall som produceras vid mer omfattande bygg- och rivningsarbeten i hushållen. Naturvårdsverket ser generellt samma utmaningar som uttrycks i remissvaren avseende särredovisning av kommunalt avfall och bygg- och rivningsavfall eftersom dessa avfallsslag ofta sorteras i gemensamma fraktioner på kommunernas återvinningscentraler. Liknande utmaningar kan finnas med annat verksamhetsavfall som inte är kommunalt avfall och som hanteras gemensamt.

Specifikt lyfts glas, däribland planglas, och trä som fraktioner där stor andel av avfallet i praktiken utgörs av bygg- och rivningsavfall. Vilka avgränsningar som ska göras avseende bygg- och rivningsavfall kommer att förtydligas i vägledningen. Naturvårdsverket ser också att schabloner i vissa fall kan bli aktuellt som underlag för rapporteringen.

Generellt kan sägas att rapporteringen i de olika materialslagen ska prioriteras och att blandat och skrymmande avfall därefter rapporteras om andra uppgifter inte finns.

3.3.5. *Skattning av hur stor mängd av den totala mängden kommunalt avfall som har genererats av hushåll*

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige ser stora utmaningar för kommunerna att skatta hur stor del av det kommunala avfallet som har genererats av hushåll.

Insamlingen av mat- och restavfall sker vanligen vid samma turer och ofta från samma avfallsutrymmen. Det kan därför vara svårt att till exempel särskilja mängder städsopor från kontor och hotell, från restavfall från lägenheter.

Insamlingen av grovavfall sker främst på kommunens bemannade återvinningscentraler, men fastighetsnära insamling förekommer också. Det är ovanligt att vägning sker för att följa upp mängder från hushåll respektive verksamhet. Nu är det visserligen inte så mycket grovavfall

från verksamheter som kan betecknas som kommunalt avfall. Verksamheter betalar vanligen utifrån volymer och inte vikt. Det kommer dessutom att bli en stor utmaning för kommunerna att hålla isär de olika flödena som den nya definitionen på kommunalt avfall medför. Bygg- och rivningsavfall som genererats av hushåll räknas inte som kommunalt avfall, utan som avfall under kommunalt ansvar. Detta avfall ska inte rapporteras.

IVL anser inte att det är meningsfullt att skatta fördelningen mellan hushåll och verksamheter på den totala mängden avfall. Dock skulle det vara mycket intressant med en skattning per fraktion 1–9 under 4 §, eller åtminstone fördelningen inom blandat avfall och skrymmande avfall.

VafabMiljö ser att förslaget om att skatta andel kommunalt avfall från hushåll kan innebära stora konsekvenser i deras verksamhet. I dagsläget gör de en skattning av ursprunget för det insamlade avfallet, som är anpassat efter egna behov av uppföljning och utveckling. VafabMiljö befarar att förslaget skulle leda till en detaljeringsnivå och detaljstyrning som skulle innebära stort merarbete för dem. Deras 18 så kallade Återbruk (Återvinningscentraler) är öppna för fritt antal besök av både hushållskunder och företag med kundkort. Företagens kundkort baseras på en ganska grov uppskattning av mängden i volym. Att sedan skatta om detta till en vikt i kilogram, skulle innebära en rad osäkerhetsfaktorer. Tillförlitligheten och jämförbarheten i denna skattning, mellan olika kommuner i Sverige och övriga EU, bör ifrågasättas.

Vidare ser VafabMiljö ett problem i att det inte är tydligt att skattningen kan göras av kommuner i regional samverkan. Inom avfallsvärlden förespråkar man gemensamma lösningar för att hålla nere kostnadsnivåerna. Deras 12 medlemskommuner har valt denna väg eftersom man ser fördelar med att samarbeta för att minimera kostnader och höja kvalitén på verksamheten samt att erbjuda en bättre service till invånarna och företag. Till exempel så bortser man ifrån kommungränserna när de planerar rutter för insamling av avfall eller för besök vid någon av deras 18 ÅVC. Att behöva särredovisa eller skatta det geografiska ursprunget på avfallet till respektive kommun, skulle vara en tillbakagång i den regionala samverkan och innebära en onödig administration.

Åre kommun tillägger att de samlar in allt restavfall (sk. brännbart avfall kärll- och säckavfall) i en samlad fraktion. Med det höga turismtrycket de har (11 900 invånare och ca 800 000 gästnätter per år) är det svårt att beräkna vad som kommer från hushåll respektive verksamheter. Att samla in avfallet från verksamheter separat skulle bli väldigt kostsamt.

VA Syd framhåller att mat- och restavfall samlas in under samma turer och ofta från samma avfallsutrymmen. Det kan t o m vara en och samma abonnent (bostadsrättsförening eller annan fastighetsägare). Det är i stort sett omöjligt att särskilja vilket avfall som kommer från kontor, frisör, hotell, hemcatering etc från restavfall från hushåll. Som jämförelse behöver producenterna inte rapportera källan till det avfall som samlats in, d v s om insamlat elavfall,

förpackningsavfall etc samlats in från hushåll eller verksamheter av olika slag. Producenterna behöver bara ange hur stora avfallsmängder av varje förpackningsmaterial som är kommunalt avfall (Se NFS 2020:8). Vad gäller grovavfall sker insamlingen främst på bemannade återvinningscentraler, men även i beställda containrar och annan fastighetsnära insamling. Det är mycket ovanligt att vägning sker vid insamling. Verksamheter betalar vanligen utifrån volymer och inte vikt.

Pireva ser stora utmaningar för hur de ska kunna skatta hur stor del av det kommunala avfallet som har genererats av hushåll. I dagsläget hanteras metall, glas, etc. från hushåll och verksamheter tillsammans på deras återvinningscentral. En uppdelning innebär i praktiken att Pireva behöver bygga om återvinningscentralen för att separera avfall från hushåll från övriga aktörer, denna kostnad anser Pireva vara orimlig sett till den nytta som separat rapportering ger. Pireva ser mycket stora utmaningar om förslaget antas då det krävs separat insamling och hantering av kommunalt avfall för att kunna rapportera in detta separat från övrigt avfall. Förslaget innebär i praktiken att de behöver bygga om återvinningscentraler samt ta mer mark i anspråk för att få plats för att hantera samma typ av avfall åtskilt från varandra. Förslaget innebär också att mer personal krävs för hantering av avfall samt administration.

Insamlingen av mat- och restavfall sker i dagsläget vid samma turer. Vidare har Pireva hämtställen för avfall där såväl privathushåll som verksamhetsutövare delar på samma avfallsutrymmen. Det kommer därför var svårt att särskilja avfall från kontor, hotell etc. från avfall från lägenheter. För att särskilja dessa krävs separata avfallsutrymmen. Att bygga om fastigheter för att ge separata avfallsutrymmen för privathushåll och verksamheter faller på fastighetsägarna och är inte något som Pireva har rådighet över. Förslaget innebär således att de som avfallsmottagare – som ska ansvara för rapporteringen – kommer att få problem att rapportera rätt då rådigheten för att separera avfallsflödena många gånger ligger utanför Pirevas kontroll.

Kretslopp och vatten föreslår att det görs tydligt i 5 § att skattningen endast behöver ske på en mycket grov och översiktlig nivå. Föreskrifterna bör förtydligas med att andelen som lämnats av hushåll på återvinningscentraler ska kunna fördelas schablonmässigt utifrån besöksdata eller stickprovsmätningar. 37 procent av avfallet på återvinningscentralerna i Göteborg bedömdes lämnas av verksamheter utifrån stickprovundersökningar med vägning från under en kort period våren 2019. Denna fördelning tar då inte hänsyn till eventuella säsongsvariationer.

Därutöver behövs även göras avdrag för det som hushållen lämnar, men som inte är kommunalt avfall, dvs hushållens bygg- och rivningsavfall. Underlag saknas idag för att bedöma hur stor andel som utgörs av hushållens bygg- och rivningsavfall. Det finns för egen del inget behov av sådana mätningar i och med att detta avfall från år 2023 helt kommer falla under det kommunala insamlingsansvaret.

Eftersom fördelningen kommer att vara baserad på relativt osäkra data riskerar

ändringar i schabloner mellan åren ge bilden av att uppgifterna är detaljerade och överskugga variationerna i insamlade mängder där datamängderna är av mycket bättre kvalitet. Som ett exempel på kostnader skulle bemanning av fem återvinningscentraler med personal för att okulärt bedöma avfallsmängderna från olika kunder kosta omkring fem miljoner kronor per år och ändå inte ge viktdata utan endast volymuppskattningar.

Avseende insamlat restavfall och matavfall kan en grov fördelning göras utifrån vägningar och kunddata för Göteborg för närvarande. Men precis som för livsmedelsavfallet i 4 § förutsätter det att kommunen väger avfallet separat vid insamling och att de olika kundkategorierna har separata tjänster, vilket är långtifrån självklart. En förenklad fördelning kan göras baserade på vägningar och om Göteborg väljer att avsluta viktdebitering kan lämpligen redan insamlade viktdata ligga till grund för en schablonfördelning under flera år från det att vägning eventuellt upphör.

Sammantaget ser Kretslopp och vatten att fördelningen av avfallsmängderna mellan hushåll och verksamheter endast kan göras på en mycket grov nivå om inte det ska innebära kraftigt ökade kostnader för att kontroll av avfallsmängderna.

NSR anser att det behövs nationella schabloner för att skatta hur stor del av den totala mängden kommunalt avfall som har uppkommit i hushållen. Insamlingen sker med samma bil och skulle innebära mer transporter och högre kostnad för insamlingen.

Sysav avstyrker förslaget om att kommunerna ska ange en skattning av hur stor mängd av det kommunala avfallet som kommer från hushållen. Insamling av avfall från hushåll och verksamheter sker ofta gemensamt, framför allt när det gäller insamling av mat- och restavfall som sker fastighetsnära som vanligen sker vid samma turer. På återvinningscentraler för hushållens grovavfall erbjuds ofta mindre verksamheter att lämna avfall, mot betalning. Detta avfalls vägs i huvudsak inte, utan verksamheter betalar en avgift per besök, eller schablonbaserat på mängden. I båda dessa fall är det därför omöjligt att särskilja ursprunget på det sätt som förslaget skulle kräva. På samma sätt som kommunen har svårigheter att göra en skattning av denna fördelning, så har även de aktörer som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall samma svårighet.

Bodens kommun har följande synpunkter om 5 §. Eftersom insamlingsfordonen samlar avfall från både verksamheter och hushåll under samma rutter och från samma avfallsutrymmen, ser Bodens kommun det som en stor utmaning att uppskatta hur stor andel av det kommunala avfallet som genererats från hushåll respektive verksamheter. Vid Bodens återvinningscentral ges både företag och verksamheter möjlighet att lämna grovavfall. Att hålla isär flödena skulle vara problematiskt för kommunen med tanke på vad den nya definitionen av kommunalt avfall innebär.

Naturvårdsverkets kommentarer:

Enligt krav på den kvalitetsrapport som ska lämnas vid rapporteringen av kommunalt avfall till EU ska uppgift om skattad andel avfall genererat av hushåll i kommunalt avfall (i procent) lämnas. En beskrivning av hur skattningen har beräknats ska också ges.

Det har i remissvaren lyfts att fördelningen mellan insamlat kommunalt avfall från hushåll respektive verksamheter är mycket svår att uppskatta för kommunerna eftersom insamlingen sker gemensamt. För att medge utveckling av beräkningsmetoder och utveckling av schabloner har därför formuleringen ändrats i 5 § så att dessa uppgifter endast behöver lämnas vid förfrågan från Naturvårdsverket.

Detta innebär att kommunerna enkom vid förfrågan från Naturvårdsverket behöver lämna in dessa uppgifter. Hur fördelningen kan beräknas av kommunerna kommer att framgå i kommande vägledning. Exempel på godkända metoder kommer sannolikt att vara uppgifter från verksamhetssystem eller andra administrativa uppgifter, mätningar (exempelvis plockanalyser), expertbedömningen eller en kombination av dessa metoder. Naturvårdsverket kommer i samband med datainsamlingen att beakta kommunernas uppgiftslämnarbörda i relation till rapporteringens syfte, det vill säga att producera ändamålsenlig statistik om kommunalt avfall.

Särskilda undersökningar kan också tänkas genomföras inom området för att främja uppgifter om mer detaljerade uppskattningar per fraktion. Detta är samtidigt inget krav enligt föreslagna föreskrifter.

3.3.6. Uppgifter om det blandade och skrymmande avfallens sammansättning

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige avstyrker med bestämdhet förslaget om krav på rapportering minst vart fjärde år för det blandade och särskilt för det skrymmande avfallet. Det är ett starkt ingrepp i det kommunala självbestämmandet och medför stora ekonomiska och administrativa bördor för kommunerna. Om förslaget till reglering ändå genomförs så ställer sig Avfall Sverige frågande till varför inte uppgift om förekomst av farligt avfall ska lämnas. Det kan förslagsvis rapporteras som enheter.

VafabMiljö anser att förslaget kräver att plockanalyser genomförs i syfte att samla in statistik, inte för att arbeta lokalt/regionalt för att nå målen inom avfallsområdet. Idag används plockanalyser som ett viktigt verktyg i kommunernas uppföljning och utvecklingsarbete. Frekvensen och metoden kan anpassas utifrån lokala förutsättningar och lokala utmaningar. Till exempel så har VafabMiljö nyligen genomfört plockanalyser i samarbete med ett kommunalt bostadsbolag, sammankopplat till olika åtgärder i miljöboden, enkäter till hyresgästerna och informationsinsatser. VafabMiljö ser en risk i att kravet på uppgiftsskyldighet för kommunerna, gör att resurserna minskar för

många lokala och regionala initiativ. Att undersökningen föreslås kunna ske i regional samverkan är positivt och något som VafabMiljö tillstyrker i förslaget. VA Syd tillägger att för att klara uppdraget krävs upphandling av personalintensiva och därmed kostsamma tjänster. Sällsynta fraktioner med andel under cirka 10% i restavfallet, t.ex. elektrisk och elektronisk utrustning och batterier eller annat farligt avfall eller textilier, kan inte analyseras med plockanalys utan att mängden avfall ökas avsevärt. Sällsynta fraktioner behöver istället analyseras med andra metoder. Plockanalys ifråga om förekomst av elektrisk och elektronisk utrustning och batterier i restavfallet är inte statistiskt säkerställt. (Källa VA SYDs rapport *Kan plockanalyser användas för att analysera sortering av avfall?* av Statistikkonsulterna Jostat & Mr Sample AB, bilagd.) För övrigt borde producenterna stå kostnaden för plockanalyser, enkäter och liknande. VA framhåller vidare att det blir praktiskt svårt och kostnadsdrivande om alla kommuner ska genomföra plockanalyser samma år eftersom det finns ett begränsat antal utförare och upphandling måste ske enligt upphandlingslagstiftningen.

VA Syd bedömer att det borde vara tillräckligt med de plockanalyser som årligen genomförs i Sveriges kommuner på frivillig basis. Det är både rimligt och möjligt att ta fram uppgifterna nationellt genom enkätundersökningar för ett representativt urval eller utökade undersökningar, uppskattningar och schabloner på liknande sätt som görs för att beräkna livsmedelsavfall som inte utgör kommunalt avfall. Där krävs inte att varje verksamhet rapporterar in uppgifter till Naturvårdsverket, utan där är det fullt tillräckligt med förenklade beräkningar.

Kretslopp och vatten motsätter sig att redovisningen för det ”blandade och skrymmande avfallet enligt 6 § ska baseras på plockanalyser utförda i kommunen de senaste fyra åren. Kretslopp och vatten föreslår att det görs tydligt i 6 § att uppskattningen ska kunna baseras på andra kommuners plockanalyser och att rapporteringen i 6 § begränsas till hushållens restavfall. Om rapporteringen inte begränsas bör uppskattningen av de ingående fraktionerna i det skrymmande avfallet och papperskorgar ska kunna baseras på nationella schabloner som tas fram av Naturvårdsverket.

Kretslopp och Vatten informerar vidare om att det i konsekvensbedömningen framgår att Naturvårdsverket förutsätter att fördelning av det blandade och skrymmande avfallet över de listade fraktionerna baseras på plockanalyser i de enskilda kommunerna. Idag förekommer följande fraktioner av kommunalt avfall i Göteborg som i någon mån är blandade och inte skrymmande:

- restavfall/blandat avfall från hushållen (soppåsarna)
- avfall från papperskorgar (utifrån kommunens uppdrag enligt lagen om gaturenhållning och skyltning)
- respektive skrymmande och i huvudsak blandade:
- blandat grovavfall från grovavfallsrum
- blandat grovavfall från containrar
- fint brännbart grovavfall från återvinningscentraler
- obrännbart grovavfall från återvinningscentraler
- fyllnadsmaterial från återvinningscentraler

- möbler med stålfjädrar från återvinningscentraler

Endast för restavfall/blandat avfall görs regelbundna plockanalyser i dagsläget. För närvarande görs analyser vartannat år. Variationen mellan provtagningstillfällena är ganska liten. Även vid jämförelse med andra kommuner ser man snarlika resultat. Detta talar för att det inte behöver göras plockanalyser i samtliga Sveriges kommuner.

Kretslopp och vatten ser inget behov av att utföra regelbundna plockanalyser på övriga fraktioner. Plockanalyser svarar inte heller på om innehållet är kommunalt avfall eller ej utan endast på vad innehållet i respektive fraktion är vid provtagningstillfället. Som nämns ovan avseende 5 § är en stor del av det skrymmande avfallet inte kommunalt avfall, andelen kommunalt avfall varierar troligen kraftigt både mellan de olika blandade avfallsslagen och de ingående fraktionerna som skulle sorteras ut vid en analys. Kretslopp och vatten bedömer att eventuella resultat av plockanalyserna för skrymmande avfall är svåra att använda för en skattning av det kommunala avfallet på det sätt som efterfrågas.

Plockanalyser för de skrymmande avfallen ger troligen inte heller en bra bild av sammansättningen över tid. Det beror på att i ett grovavfallsrum eller container riskerar det vara få avfallslämnare som bidragit till avfallet vid provtillfället och det är svårt att med stickprov spegla sammansättningen över tid. Till exempel en vindsröjning på hösten ger inte samma avfallssammansättning som sommarens garagestädning och små renoveringsprojekt.

Vakin tillägger att kommuner med samma insamlingssystem har erfarenhetsmässigt likvärdiga resultat på sina plockanalyser. I Västerbotten har de vid två tillfällen genomfört plockanalyser på restavfall samtidigt i samtliga femton kommuner och resultatet visar även här på samstämmiga uppgifter. Kostnaden och resurserna som behövs för att genomföra plockanalysen är orimligt och inte i proportion till omsättningen för avfallsverksamheten i mindre kommuner (mindre än 10 000 invånare).

Länsstyrelsen Jämtlands län påpekar att plockanalyser/undersökningar kan göras mer sällan och istället göra det möjligt att använda ”regionala” schabloner och uppskattningar utifrån plockanalyser/undersökningar gjorda i liknande kommuner.

Sysav avstyrker förslaget om att kommuner minst vart fjärde år ska lämna uppgifter om sammansättningen på det blandade och skrymmande avfallet. I dag utförs plockanalyser av restavfall, och endast i mindre omfattning för matavfall. Inga plockanalyser görs avseende grovavfall från ÅVC. Med tanke på att plockanalyserna endast levererar en ögonblicksbild så är det viktigt redskap, men ingen nödvändighet (såsom anges sista stycket på s. 10 i konsekvensbedömningen), för att kunna pådriva kommunernas egen avfallsplanering och arbete mot uppsatta mål i de kommunala avfallsplanerna. Sysav har utan plockanalyser under lång tid lyckats identifiera nya fraktioner som införts för separat utsortering vid ÅVC:er, t ex gips, hårdplast. Det borde

vara varje kommuns enskilda angelägenhet att avgöra vilka plockanalyser som behöver göras och i vilken omfattning dessa ska genomföras.

IVL anser att kommunerna bör uppmuntras att göra plockanalyserna på blandat avfall på hushåll och verksamheter separat. Idag sker lejonparten av plockanalyserna på hushållens avfall. IVL anser att ett sådant tvång skulle vara en börda för många kommuner, men ge fördelar i kommunernas avfallsplanering. Möjligheten att rapportera till Naturvårdsverket för hushåll och verksamheten separat bör dock tillhandahållas och uppmuntras.

Naturvårdsverket kommentarer:

Avseende krav på lämnande av uppgifter om avfallets sammansättning har ändringar gjorts i 6 § för att bättre motsvara de krav som ställs enligt kommissionens genomförandebeslut 2019/1004 bilaga V, vilket ytterligare har förtydligats i kommissionens guide för rapportering (publicerad 20 oktober 2020)⁴. Enligt EU krav medges, att om det inte finns några undersökningar om avfallssammansättningen av kommunalt avfall, så kan kategorierna blandat och skrymmande avfall användas. Det kan tilläggas att kommissionens ursprungliga förslag och ambition avseende rapportering av sammansättningen i det kommunala avfallet succesivt har mildrats i de krav som nu ställs på rapporteringen, vilket även reflekteras i föreskrifterna.

De remissvar som lämnats ifrågasätter samtidigt nyttan med ett generellt krav på lämnande av uppgifter om avfallets sammansättning. Samtidigt genomförs analyser av större eller mindre omfattning av Sveriges kommuner avseende detta. I föreskrifterna ställs nu därför krav motsvarande det som anges i kommissionens guide för rapportering (publicerad 20 oktober 2020) på kommunen då endast tillgängliga uppskattade uppgifter nu efterfrågas. Det har också tydliggjorts att redovisningen kan baseras på upp till tre år gamla underlag. Detta innebär att de uppgifter som finns att tillgå ska lämnas, dvs. om regelbundet uppdaterade undersökningar om avfallssammansättningen inte genomförs, ens i regional samverkan var fjärde år, medges att avfallet rapporteras endast som blandat avfall.

Genom ändringen i formuleringen tillgodoses flera av de synpunkter som lämnats. Detta innebär att förenklade nationella uppskattningar, utifrån tillgängliga uppgifter om avfallets sammansättning, fortsatt kommer att göras av Naturvårdsverket. Kommunerna kommer därmed fortsatt kunna prioritera vilka analyser som behövs utifrån den egna verksamheten. I föreskrifterna framgår nu också tydligt att Naturvårdsverket inte anser att undersökningar om avfallets sammansättning behöver sammanfalla med året för första rapportering genom att det anges att äldre (upp till fyra år gamla) underlag kan användas.

---

⁴ Guidance for the compilation and reporting of data on municipal waste according to Commission Implementing Decisions 2019/1004/EC and 2019/1885/EC, and the Joint Questionnaire of Eurostat and OECD, version of 20/10/2020.

I vägledning kommer det förtydligas vad som ska ligga till grund för lämnade uppgifter om avfallens sammansättning. Remissvaren belyser också att det kan finnas fraktioner där de metoder som idag används för att skatta avfallens sammansättning inte är lämplig. Exempel som lyfts är i restavfallet sällsynta fraktioner (<10%) som elektrisk och elektronisk utrustning och batterier eller annat farligt avfall eller textilier. När sådana behov identifieras vill Naturvårdverket i samverkan bidra till metodutveckling för alternativa skattningar. Ytterligare en frågeställning att ta hänsyn till i kommande vägledning är huruvida plockanalysers resultat behöver tolkas utifrån om delströmmar är kommunalt avfall eller ej.

3.3.7. Särredovisning av kommunalt livsmedelsavfall

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige avstyrker förslag om rapportering av bioavfall uppdelat på livsmedelsavfall från hushåll respektive verksamheter (storkök/restaurang samt butiker och andra verksamheter). Även Kretslopp- och vatten Göteborg, NSR, Sysav, VafabMiljö samt Bodens kommun motsätter sig att rapporteringen av livsmedelsavfall ska fördelas över de olika leden i livsmedelskedjan på kommunnivå.

För VafabMiljös del är det inte möjligt att särredovisa källan till livsmedelsavfallet idag. Ambitionen har varit att ruttoptimera turerna för deras insamlingsfordon och hämta matavfall/livsmedelsavfall från olika typer av kunder under samma tur. I dagsläget har VafabMiljö inga vågar på egna eller på entreprenörers fordon. Separata turer eller separata fordon, skulle innebära längre transporter och en ineffektiv insamlingsverksamhet, särskilt i de mer glesbefolkade delarna av kommunerna. Det är en stor vinst för oss att kunna köra blandade turer och hämta samma material vid samma tillfälle. Även om det rent tekniskt skulle vara möjligt att införa våg på fordonen och registrera varje enskild tömning, så har VafabMiljö avtal som löper under lång tid med entreprenörer, som inte kräver vägning eller fordon med våg. Ett eventuellt införande av våg, skulle dessutom innebära kostnadsökningar för att få fram statistik som VafabMiljö själva inte har behov av.

Åre kommun lyfter att särskilja rapportering av livsmedelsavfall från storkök/restauranger och från butiker och andra verksamheter från hushållens livsmedelsavfall skulle bli väldigt kostsamt för en liten kommun som Åre kommun där det på sina håll är en eller väldigt få butiker och verksamheter i vissa byar. Det skulle innebära att detta avfall skulle behöva köras separat vilket skulle leda till flera långa insamlingsrutter med få insamlingspunkter då Åre kommun inte har renhållningsfordon som kan väga detta avfall vid varje insamlingspunkt. Om det finns tydliga beskrivningar går det kanske att beräkna hur stor andel det här avfallet är men det skiljer sig nog rätt mycket över landet beroende på alla olika förutsättningar som finns. Åre kommun har ca 11 900 invånare men ca 800 000 gästnätter i Åredalen på ett år. Det kommer att vara svårt att följa en tabell för att beräkna vad som är vad. Vissa månader är det 150 000 gästnätter medan andra månader är det så få som 10 000 gästnätter. Det är extrema skillnader i kommunen.

VA Syd lyfter i sitt remissvar att om kommunerna måste rapportera bioavfall uppdelat på typen av avfallsproducent, behöver kommunen *antingen* väga bioavfallet separat vid varje hämtningspunkt med registrering av avfallstyp, *eller* dela upp hämtningen på olika transportrundor så att avfall från hushåll hämtas av ett fordon och avfall från övriga hämtas av ett annat fordon eller på en annan "runda". Detta är helt orimligt eftersom insamlingsteknikerna då *antingen* medför ingrepp i den personliga integriteten för hushållen och kräver andra och mer kostsamma utformningar av hämtningsfordon samt en extremt omfattande uppgiftshantering, *eller* ökar transportarbetet och därmed klimat-, buller- och andra störningar till en grad som inte kan anses uppvägas av eventuella fördelar med statistikinhämtningen.

VA Syd anser att föreslagen statistikuppdelning inte är praktiskt genomförbar eftersom caféer, kontor, restauranger och liknande ofta finns i bostadshus och helt eller delvis använder samma behållare, utrymme och/eller transportväg för avfall. Det är inte heller ovanligt med yrkesmässig verksamhet i själva bostäderna. Redan idag råder delade meningar om vilket avfall som ligger under kommunalt hämtningsansvar och under begreppet kommunalt avfall. En butik eller skola kan ha en servering varför det blir svårt hur dess bioavfall ska rapporteras statistiskt. I förarbetena till ändringen av begreppet hushållsavfall och därmed jämförligt avfall till kommunalt avfall, sades att någon förändring av begreppet inte avsågs. Butikers avfall ingår i det EU-rättsliga begreppet kommunalt avfall (*It includes waste originating from: households, commerce and trade, small businesses*). Tolkningssvårigheterna blir svåra. Värdet av den uppdelade statistiken kan ifrågasättas. Andra metoder är möjliga enligt kommissionens beslut (EU) 2019/1597 om mätning av nivåerna av livsmedelsavfall, som inte kräver mätning vid varje enskild källa.

VA Syd lyfter vidare att kommunerna inte har rådighet över hela livsmedelskedjan utan enbart livsmedelsavfall som utgör kommunalt avfall under kommunalt ansvar. Den statistik som hade varit intressant utifrån ett miljö- och resursperspektiv vore statistik i två grupperingar: dels bioavfall som är kommunalt avfall under kommunens hämtningsansvar, dels avfall från tillverkning eller annars under verksamhetsutövarnas eget ansvar. Kommunernas enda möjlighet att rapportera om sådant rent verksamhetsavfall skulle i så fall grundas på möjligheten att i de kommunala föreskrifterna föreskriva för alla som bedriver yrkesmässig verksamhet att till kommunen lämna uppgifter om annat avfall än sådant avfall som kommunen ansvarar för (arten, sammansättningen, mängden eller hanteringen av avfallet). Möjligheten är dock idag begränsad till uppgifter som behövs som underlag för kommunens renhållningsordning och inte uppgifter som behövs för rapportering till Naturvårdsverket. (9 kap 1 § 4 p avfallsförordningen och 15 kap 31 § miljöbalken) sammantaget kan kommunerna inte åläggas krav på att rapportera verksamhetsavfall som inte ligger under kommunalt insamlingsansvar.

NSR tillägger att insamlingen sker med samma bil och skulle innebära mer transporter och högre kostnad för insamlingen. NSR efterfrågar nationella schablonvärden för särredovisning av livsmedelsavfallet.

Länsstyrelsen i Jämtlands län anser att det finns svårigheter och ökade kostnader med förslaget att matavfall ska rapporteras uppdelat på hushåll, restauranger och detaljhandel. Här är det viktigt att föreskrifterna är tydliga på hur redovisningen ska göras och i vilken utsträckning schabloner och beräkningar kan användas.

Kristinehamns kommun lyfter att det kommer att bli omöjligt att samordna insamlingen från olika kategorier av abonnenter då dessa volymer ska särredovisas enligt förslaget. Dessutom är inte matavfall från storkök, tillagningsdelen av en restaurang och från butiker ett kommunalt avfall och bör därför inte finnas med i kravställningen.

Stockholm Vatten och Avfall tillägger att inom Stockholm stad finns flera stora sopsugsanläggningar under både kommunalt och privat ägandeskap. Dessa erbjuder ofta separat insamling av matavfall respektive restavfall. Fraktionerna erbjuds till både hushåll och verksamheter som är anslutna till systemet, vilket innebär att fraktionerna hamnar i samma container i sopsugsterminalen. I och med detta kan inte en särredovisning på den detaljnivå som föreslås i remissen mellan hushåll och verksamheter uppnås.

Stockholm Vatten och Avfall skriver vidare, för att möta flera av de praktiska utmaningar som de ökade nationella kraven på utsorterat matavfall innebär, behöver bolaget hitta innovativa lösningar. En av dessa är att erbjuda tjänster av delade behållare då en fastighet kan ha ett flertal avfallsutrymmen där endast ett fåtal är lämpliga för matavfallsinsamling. Att då erbjuda delade behållare mellan hushåll och verksamheter kan lösa de utmaningar bolaget står inför. Denna hantering används redan idag men kommer med stor sannolikhet att utökas för att möta de nationella kraven. Även detta menar Stockholm Vatten och Avfall bidrar ytterligare till att en särredovisning på den detaljnivå som föreslås i remissen mellan hushåll och verksamheter inte kan uppnås.

Naturvårdsverkets kommentarer:

Naturvårdsverket instämmer att det finns svårigheter med särredovisning av livsmedelsavfall fördelat på led i livsmedelskedjan. Därför lades en övergångsbestämmelse till, vilket tillåter att kravet först tillämpas år 2025. Tanken är inte att kraven i sig ska motivera ändrade körrutter och investering i vågar, utan att kundregister i större utsträckning ska användas för en bedömning av fördelningen av livsmedelsavfall från hushåll och verksamheter.

Enligt Naturvårdsverkets erfarenhet så finns det kommuner med ingen eller väldigt begränsad insamling av kommunalt avfall från verksamheter, och det finns kommuner med relativt betydande insamling av kommunalt avfall från verksamheter. Det är därför Naturvårdsverkets bedömning att det är kommunerna själva som är bäst lämpade att skatta fördelningen mellan hushåll och verksamhet i sin egen kommun.

Det har samtidigt av remissvaren bekräftats att särredovisningen av livsmedelsavfall mellan hushåll och olika verksamhetstyper är mycket komplicerad och svår att genomföra för kommunerna. Föreskriften ställer därför

nu i 4 §, endast krav på att definiera andelen livsmedelsavfall från hushåll gentemot verksamheter. Ett tillägg har gjorts, som tydligt medger att skattningar över andelar kan användas, samt att underlag för sådana skattningar kan användas upp till tre år. Övergångsbestämmelsen kvarstår och i kommande vägledning kommer det förtydligas vad som avses med skattningar. Ambitionen är att Naturvårdsverket utvecklar arbetssätt och möjliga schabloner tillsammans med Avfall Sverige och kommunerna.

Naturvårdsverket vill också förtydliga att endast uppgifter om livsmedelsavfall som är kommunalt avfall och samlas in inom det kommunala renhållningsansvaret innefattas av bestämmelsen. Naturvårdsverket kommer att samla in kompletterande uppgifter om livsmedelsavfall även från verksamheter för att kunna rapportera mängden livsmedelsavfall som genereras i respektive led i livsmedelskedjan.

3.3.8. *Uppgiftsskyldighet för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige*

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige framhåller att uppgiftsskyldigheten för export av avfall berör företrädesvis andra aktörer än kommunerna. Detta eftersom kommunerna ofta lämnar avfallet för behandling hos privata utförare (kan i vissa fall vara kommunala utförare), som i sin tur exporterar avfallet. Avfall Sverige är positiva till en bättre kontroll och uppföljning på det avfall som transporteras från Sverige. Avfall Sverige ser samtidigt praktiska problem och svårigheter att följa flödena då det ofta sker samlastning samt ser risk för att avfallet dubbelräknas.

Avfall Sverige påpekar att Naturvårdsverket i konsekvensutredningen skriver att de som transporterar kommunalt avfall gör det på uppdrag av kommunerna. Det kan dock vara så att kommunerna lämnat avfallet till en aktör som i sin tur exporterar avfallet, vilket innebär att det inte behöver vara ett direkt förhållande mellan kommun och exportör.

Enligt Kretslopp och Vatten Göteborg kommer Renovas samarbetspartner avseende det plastavfall som samlas in på återvinningscentralerna i Göteborg och idag exporteras, den så kallade "kommunplasten", att behöva rapportera enligt dessa paragrafer. Eventuellt behöver de secondhandorganisationer som hanterar textilier (eller deras entreprenörer) också rapportera enligt dessa paragrafer beroende på om det som exporteras är ett kommunalt avfall eller ej. I 8 § hänvisas till 11–13 §§ för redovisning av materialåtervinningsgrad. Beskrivningarna av beräkningspunkt för materialåtervinningsgrad återfinns i förslaget 10–12 §§ och inte i 11–13 §§.

Naturvårdsverkets kommentarer:

Naturvårdsverket ser också att det finns praktiska problem och svårigheter att på ett korrekt sätt följa det kommunala avfall som transporteras för behandling utomlands. Det återstår ett arbete att identifiera de aktörer som ska lämna dessa uppgifter samt att också att säkerställa att behandlat kommunalt avfall inte dubbelräknas.

3.3.9. *Beräkningspunkt för materialåtervinning avseende uppgiftsskyldigheten för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige*

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige ställer sig frågande till hur respektive kommun ska kunna rapportera in uppgifter om det avfall som går in till materialåtervinningsförfarande. Det blir inte heller enklare att mäta det enligt 11 §. Denna hantering ligger utanför många kommuners kontroll och skulle kräva stor administrativ börda att följa upp och rapportera.

Avfall Sverige föreslår att förslaget till föreskrifter omarbetas så att den punkt där kommunens möjlighet att påverka avfallshanteringen, det vill säga när transporten lämnar kommunens/upphandlad privat utförarens anläggning ska vara utgångspunkt för det som kommunen ska rapportera (mätpunkt). Annan punkt, som kommunen inte har rådighet över, kan inte vara mätpunkt i förhållande till kommunens ansvar.

Avfall Sverige föreslår att framtagande av uppgifter om faktisk materialåtervinning istället löses genom att Naturvårdsverket tar fram nationella schabloner för respektive fraktion. Nationella schabloner, som följer de metoder för beräkning av materialåtervinning som satts upp inom ramen för EU:s ovan nämnda beslut 2019/1004/EU, kan sedan multipliceras med de uppgifter som kommunen rapporterat in.

Avfall Sverige framhåller vidare att Profu år 2019, på uppdrag av Avfall Sverige, genomförde en uppdatering av schablonvärdena⁵. Många av dessa schabloner är direkt tillämpliga för att kunna beräkna det som Naturvårdsverket vill få fram genom 10 §. Några schabloner kan dock behöva korrigeras. Schablonerna är ändringsbara i Avfall Web, så om kommunen har kännedom om materialåtervinningsgraden och hur den skiljer sig från det nationella värdet så kan den korrigeras. Om Naturvårdsverket tar fram andra schablonvärden så kan Avfall Web uppdateras med dessa. Avfall Sverige bedömer att användning av nationella schabloner skulle ge ett säkrare resultat totalt sett än att varje kommun ska beräkna materialåtervinningen. Det är också Sverige som nation som har en skyldighet att rapportera in uppgift till EU om andel svenskt kommunalt avfall som materialåtervinns. Detta krav åligger inte varje kommun.

Även VA Syd, Bodens kommun och Kristinehamns kommun har meddelat samstämmiga synpunkter avseende lämnande av uppgifter om faktiskt materialåtervinning av kommunalt avfall.

---

⁵ Avfall Sverige rapport 2020:03 Reviderade schabloner för beräkning av avfallsindikatorer.

Kretslopp och vatten tolkar 10–12 §§ så att de endast avser rapporteringskrav på transportörer som exporterar avfall, om avsikten är att även kommunalt avfall enligt 4–6 §§ ska omfattas så behöver det förtydligas.

Naturvårdsverkets kommentarer

Lämnande av uppgifter om faktisk materialåtervinning gäller endast de aktörer som låter transportera kommunalt avfall från Sverige för återvinning utomlands. Detta för bättre spårbarhet om hur kommunalt avfall behandlas utomlands.

Det har också tydliggjorts i 8 § att redovisning av faktisk materialåtervinning endast gäller de aktörer som avser transportera kommunalt avfall från Sverige. Något som har missuppfattats enligt inkomna remissvar.

Även för det kommunala avfall som materialåtervinns i Sverige ska faktiskt materialåtervunna mängder redovisas. Dessa uppgifter har Naturvårdsverket varken bemyndigande eller för avsikt att ta in från kommunerna, utan avses istället att hämtas från relevanta aktörer som återvinner kommunalt avfall. Det kommer i detta arbete vara ytterst värdefullt att samverka kring de indikatorer som Avfall Sverige tagit fram för materialåtervinning. Sverige inväntar ett genomförandebeslut från EU med regler för beräkning av genomsnittliga förlusttal som behöver uppfyllas för rapportering av materialåtervinning av kommunalt avfall.

3.3.10. Lämnande av uppgifter till kommunen

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige framhåller att på samma sätt som kommunerna har administrativa svårigheter att rapportera in avfallet uppdelat på hushåll respektive verksamheter har troligen även de som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall det. Det är troligen inga problem att få in uppgifter om kommunalt avfall som samlats in av privata utförare som utför insamlingen på uppdrag av kommunen. Nu finns det dock en gråzon och det förekommer att insamling av kommunalt avfall utförs utanför kommunens uppdrag och även vetskap. Hur ska det säkerställas att dessa verksamheter rapporterar in uppgifter till kommunen? Vem ska kontrollera? Även VA syd instämmer i givna synpunkter om lämnande av uppgifter till kommunen.

Kretslopp och vatten motsätter sig att rapportera in eventuellt kommunalt avfall som inte samlats in av eller på uppdrag av kommunen och ser inget behov av att reglera rapporteringsskyldigheter för de transportörer de anlitar. Det framgår inte om det är till kommunen i egenskap av avfallsansvarig eller ansvarig för miljötillsyn som rapporteringen ska och inte heller om det är efter anmodan eller på eget initiativ. Avseende de avfallsmängder där kommunen är insamlingsansvarig och anlitar insamlingsentreprenörer finns inget behov av att reglera detta i föreskrifter då det regleras i avtal.

Kretslopp och vatten föreslår att vid ett eventuellt frival eller andra undantag från kommunalt insamlingsansvar av kommunalt avfall så ska rapporteringen av

kommunalt avfall till Naturvårdsverket göras av respektive transportör och inte genom kommunerna. En del av syftet med ett eventuellt frival har ju tidigare varit att nationella kedjor ska kunna ha nationella avtal för sitt avfall. Att då rapportera till varje kommun motverkar ju smidigheten med nationella avtal.

Sammantaget innebär dessa synpunkter avseende 13 § att den kan strykas för närvarande. Vid ett eventuellt frival kan föreskrifterna kompletteras med att transportörerna av frivalda avfallsmängder ska rapportera direkt till Naturvårdsverket.

Kristinehamns kommun välkomnar att det tas ett grepp om avfallsstatistiken i landet. Att det avfall som kommunerna har ansvar för ska redovisas av kommunerna är korrekt. Dock saknas motsvarande krav på alla andra verksamheter som agerar inom avfallsområdet och som hanterar övrigt avfall, främst verksamhetsavfall. Detta behöver uppmärksammas och krav införs så att alla avfallsinnehavare har samma förutsättningar!

Att det åsätts en tidpunkt för kommunens entreprenör att återredovisa vid viss tidpunkt kan vara ett stöd för arbetet med avtal mellan kommun och entreprenör. I varje kommun kommer det att krävas samordning mellan avfallsorganisationen och tillsynsmyndigheten. Rutiner för att hantera uppgifter om insamlade mängder och efterföljande rapportering i Avfall Web sköts i dag av kommunens avfallsorganisation.

VA Syd framhåller att i varje kommun kommer det att krävas samordning mellan avfallsorganisationen och tillsynsmyndigheten. Rutiner för att hantera uppgifter om insamlade mängder och efterföljande rapportering i Avfall Web sköts i dag av kommunens avfallsorganisation. Samtidigt är det tillsynsmyndigheten som har möjlighet att besluta om miljöstraffavgifter för den som inte lämnar uppgifter i tid till kommunen.

Naturvårdsverkets kommentarer

Att den som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall senast den 28 februari ska lämna uppgifter till kommunen om det avfall som insamlaren har samlat in regleras i avfallsförordningen. Föreskriften reglerar vilka uppgifter som behövs från kommunerna för vidare rapportering till EU.

Naturvårdsverkets tolkning är att bestämmelsen endast omfattar kommunalt avfall som samlas in på uppdrag av kommunen. Syftet med bestämmelsen är att kommunerna inte ska behöva ta fram nya avtal för att säkerställa att de får tillgång till uppgifter som de behöver för att rapportera till Naturvårdsverket. Kommunalt avfall som samlas in utan kommunens vetskap eller ibland även utanför den aktuella aktörens vetskap, bedömer Naturvårdsverket inte rimligen kan omfattas av bestämmelsen. Ytterligare vägledning för vilket avfall som omfattas av definitionen kommunalt avfall är under framtagande hos Naturvårdsverket.

I promemorian Genomförande av reviderade EU-direktiv på avfallsområdet: Rapportering och Miljöstraffavgifter *Dnr M2019/02091/R* i november 2019

fanns det förslag om att kommunen skulle kunna ta ut miljöstraffavgift av de aktörer som inte lämnar uppgifter om kommunalt avfall till kommunen. Förslaget var delvis kopplat till förslaget om frival för verksamheters kommunala avfall. Förslaget har inte införts i avfallsförordningen.

Regeringen har därefter tillsatt en utredning om verksamheters kommunala avfall inklusive s.k. frival⁶. Utredningen pågår och ska redovisas den 12 april 2021. Ett s.k. frival skulle innebära att verksamheterna kommer kunna välja att hantera avfallet på annat sätt än genom att lämna det till kommunen. Beroende på vilka beslut som fattas utifrån utredningens förslag, kan det bli anledning att se över aktuella bestämmelser i avfallsförordningen samt föreskrifter om lämnande av uppgifter om kommunalt avfall.

3.3.11. *Former för uppgiftslämnande*

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige ställer sig positiva till att kommunernas rapportering av avfallsstatistik kan göras via Avfall Web. Enligt föreskrifterna framgår att uppgifterna ska lämnas på ett av Naturvårdsverket angivet sätt. I konsekvensbeskrivningen föreslås Avfall Web för inrapporteringen. Avfall Sverige ställer sig bakom en sådan ordning. En hållning som stöds även av Kretslopp- och Vatten och Bodens kommun.

Avfall Sverige vill dock poängtera att uppgifterna enligt 7–9 §§ från de som låter transportera kommunalt avfall från Sverige inte rapporteras i Avfall Web och inte heller är något som bör inkluderas. Naturvårdsverket bör därför beskriva och tydliggöra hur detta avfall ska rapporteras så att det inte misstolkas eller förväntas ske i Avfall Web.

Vad gäller de särskilda rapporteringsskyldigheterna som föreslås i den här remissen anser SKR att det är viktigt att de kommuner som väljer att rapportera i en annan lösning än Avfall Web ska kunna göra det utan behov av en fördyrande administration.

VA Syd framhåller att enligt den nya definitionen kommunalt avfall inkluderas även avfall från parkskötsel i begreppet bioavfall. Parkavfall inkluderas inte i Avfall Web idag. Det är ett exempel på hur Avfall Web kan behöva justeras för att rapportering ska kunna ske den vägen.

Pireva, Vakin och Kristinehamns kommun efterfrågar en tydlig vägledning som stöd för rapporteringen. Kristinehamns kommun framhåller även att huruvida Avfall Sveriges system för redovisning av avfallsmängder och kostnader, Avfall Web, kan eller bör användas överlåter de till Avfall Sverige att yttra sig över.

I föreslagna föreskrifter om lämnande av uppgifter om kommunalt avfall, anges i 14 § att uppgifterna enligt 4–12 §§ ska lämnas på ett av Naturvårdsverket

---

⁶ <https://www.regeringen.se/rattsliga-dokument/kommittedirektiv/2020/07/dir.-202078/>

angivet sätt. Länsstyrelsen i Västra Götalands län vill påpeka att det är viktigt att Naturvårdsverket så snart som möjligt tydligt anger på vilket sätt uppgifterna ska lämnas till Naturvårdsverket. Det bästa vore att det redan i paragrafen skulle framgå på vilket sätt uppgifterna ska lämnas in till Naturvårdsverket.

Naturvårdsverkets kommentarer

Genom vägledning kommer det att förtydligas på vilket sätt uppgifter om kommunalt avfall ska lämnas till Naturvårdsverket. Naturvårdsverket förespråkar i nuläget, som angetts i konsekvensutredningen, en fortsatt användning av statistikverktyget Avfall Web för att undvika dubbelt uppgiftslämnande för kommunerna. Naturvårdsverket kommer även att säkerställa en alternativ lösning för lämnade av uppgifter för de kommuner som inte vill använda Avfall Web. Denna ska också kunna användas av de aktörer (ex. de som transporterar kommunalt avfall utomlands) samt avseende uppgifter som inte bör omfattas av insamling av uppgifter via Avfall Web.

Lämnande av uppgifter om kommunalt avfall som hanteras av andra delar av kommunen än avfallskollektivet, ex. parkavfall och avfall från papperskorgar, behöver också hanteras. Eftersom detta är uppgifter som Naturvårdsverket inte sammanställt strukturerat sedan 2006 kan en särskild undersökning behöva genomföras. Att Naturvårdsverket genomför en sådan undersökning är också viktigt för att minimera risken för dubbelrapportering av kommunalt avfall.

3.4. Konsekvensutredning

3.4.1. Kostnader

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige lyfter att det är en sak att själva rapporteringen i Avfall Web kanske inte innebär så stora extra kostnader för de kommuner som redan idag rapporterar in de flesta uppgifterna. För kommuner som idag inte rapporterar eller inte rapporterar allt avfall innebär det så klart ökade kostnader. De stora kostnaderna ligger i kraven på särhantering av livsmedelsavfall (men även annat kommunalt avfall) som har uppkommit från hushåll respektive verksamheter samt genomförande av plockanalyser. Det kommer innebära stora administrativa och resursmässiga utmaningar för kommunerna. Att undersöka sammansättningen av blandat avfall och grovavfall genom krav på genomförande av plockanalyser minst vart fjärde år kommer innebära stora kostnader för kommunerna. Särskilt för mindre kommuner, som redan är hårt belastade av utökade regelbördor, även om dessa genomförs i regional samverkan.

Naturvårdsverket redovisar i *Tabell 1* uppskattade kostnader för plockanalyser för fyra prov av livsmedels- och restavfall samt grovavfall. Avfall Sverige ställer sig frågande till varför plockanalys av livsmedelsavfall ska behöva genomföras i detta sammanhang. I 6 § framgår att det är sammansättningen på det blandade och skrymmande

avfallet som ska rapporteras. Det står inget om att sammansättningen på livsmedelsavfallet ska rapporteras. Så om kravet på genomförande av plockanalyser kvarstår torde det räcka med analys av restavfallet. Kommunen borde kunna avgöra om det behövs analys av både en- och tvåfamiljshus och flerbostadshus eller enbart en kategori utifrån vad som är vanligaste förekommande boendestruktur (i alla fall i mindre kommuner).

SKR delar utredningens bedömning att kostnaderna för rapporteringen är ganska små för just den här nya uppgiften. Kostnaderna måste dock ses i ett större sammanhang där kommunerna åläggs fler och fler uppgifter som ska finansieras via taxa, i det här fallet avfallstaxa. De kumulativa effekterna av att nya uppdrag ska finansieras via kommunala taxor måste bedömas i ett större sammanhang och ges en annan tyngd i konsekvensanalyser.

Länsstyrelsen i Jämtlands län påpekar att det har bl a under hösten kommit förslag på nya förordningar och föreskrifter som innebär högre kostnader för kommunernas avfallshantering. I båda dessa anges att ökade kostnader kan tas ut via kommunernas avfallstaxa. Jämtlands län är till stora delar glest befolkat med stora avstånd. Detta i kombination med kommuner med låg befolkning (5 000-15 000 invånare, förutom Östersunds kommun med drygt 60 000 invånare) gör att de ökade kostnaderna ska fördelas på få hushåll. Länsstyrelsen i Jämtlands län anser att det finns risk att dessa ökade kostnader innebär att det inte kommer finnas utrymme att öka taxan för att utveckla och förbättra den ”vanliga” avfallshanteringen.

Kristinehamns kommun tillägger att trots att de redan idag rapporterar regelbundet och genomför plockanalyser ser de stora utmaningar framför sig. Det kommer att krävas förändringar i insamlingsrutter, ändrade rutiner för in och utvägningar, ny fördelning i fraktioner och stora insatser för att förändra de rapporteringsrutiner som de idag har. Vidare kommer ställas krav på förändringar i kundsystem. De krav på reglerade plockanalyser som föreslås kommer att påverka kostnadsnivån ytterligare. I vissa kommuner kommer detta att slå hårt medan andra som redan genomför sådana torde det inte bli någon som helst skillnad. Skillnaden blir att möjligheten till justeringar, utifrån ambitionsnivå i avfallsplaner och ekonomiska förutsättningar, kringskärs betydligt.

Sysav framför att med tanke på att det samtidigt pågår en utredning kring införande av frival så är det svårt att inte fundera över vilka effekterna skulle kunna bli om nuvarande förslag antas samt om det senare beslutas att frival ska införas. Då avfallstaxan måste höjas på grund av de ökade kostnaderna som kommer att uppstå utifrån detta förslag, finns det risk att näringsidkare ansöker om frival och hanterar sitt avfall på annat sätt. Då står de kommunala avfallsverksamheterna med genomförda investeringar som endast kan belasta de kvarvarande i avfallskollektiven med ytterligare taxehöjningar som följd.

Förslaget kommer att innebära ökade kostnader i en omfattning som inte är beskriven i konsekvensutredningen. Sysav ifrågasätter om detta verkligen är

kostnader som rimligen ska belasta de enskilda hushållen genom höjda avfallstaxor. Sysav anser att kommunerna istället bör få kompensation för dessa kostnadsökningar av Naturvårdsverket. På samma sätt är det också viktigt att eventuella förändringar av Avfall Web inte belastar kommunerna genom ökade medlemsavgifter till Avfall Sverige, utan att även sådana kostnader för utveckling av Avfall Web täcks av Naturvårdsverket.

Naturvårdsverkets kommentarer

De krav som i remissvaren lyfts som mest kostnadsdrivande har nu justerats i förskriften. Skattade uppgifter om fördelning av kommunalt avfall mellan hushåll och verksamheter ska endast lämnas vid förfrågan från Naturvårdsverket istället för årligen av alla kommuner. Uppgifter om det kommunala avfallens sammansättning ska lämnas av de kommuner som har genomfört undersökningar där detta uppskattats t.ex. genom plockanalyser. Krav på särredovisning av livsmedelsavfall med en övergångsbestämmelse till år 2025 kvarstår, men med lättnaden att kommunerna endast ska skatta fördelningen av livsmedelsavfall från hushåll respektive verksamheter. Det framgår också nu tydligt att skattade uppgifter kan användas. Sammantaget bedöms detta reducera de ekonomiska konsekvenserna för kommunerna. Naturvårdsverket vill samtidigt framhålla att det även i tidigare förslag till föreskrift efterfrågades uppskattade uppgifter inom dessa områden.

Vid uppskattning av kostnader av plockanalyser så har utgångspunkten för beräkningen varit vad kommuner generellt utför i dagsläget. Avfall Sverige har rätt i sin kommentar att resultatet av plockanalys av matavfallet inte är relevant för rapporteringen av kommunalt avfall. Genom föreskrifterna avser Naturvårdsverket heller inte att ställa krav på plockanalyser specifikt utan på att uppgifter om avfallens sammansättning ska finnas. Med den nya formuleringen av bestämmelsen ges också större frihet för kommuner att genomföra de plockanalyser som de ser är viktiga för att utveckla sin verksamhet.

De kumulativa effekterna av att nya uppdrag ska finansieras via kommunala taxor kan Naturvårdsverket inte bedöma inom ramen för denna specifika föreskrift.

Den utveckling som krävs avseende utveckling av Avfall Web har inte bedömts vara alltför omfattande. Naturvårdsverket kommer också vid behov att komplettera med digitala lösning för lämnade av uppgifter om kommunalt avfall.

3.4.2. Tillvägagångssätt vid lämnande av uppgifter

Inkomna synpunkter

SCB förordar en samordnad datainsamling. Dataflödena kommer att gå både mot kommunerna och mot Naturvårdsverket. Eventuellt kan ytterligare parter bli inblandade (t.ex. Avfall Sverige via sin datainsamlingsportal Avfall Web). Enligt Naturvårdsverkets förslag till nya föreskrifter framgår inte vilket/vilka tillvägagångssätt som ska gälla för uppgiftslämnarna vid rapportering av uppgifter. SCB bedömer att en icke-samordnad datainsamling riskerar att leda till stor arbetsbörda för både de rapporteringsskyldiga och för

statistikproducenterna. En icke-samordnad datainsamling kan även *påverka datakvaliteten* (risk för statistisk över-och/eller undertäckning). Det kan också innebära svårigheter att rapportera de obligatoriska metadata som ska rapporteras tillsammans med statistikuppgifterna enligt beslut 2019/1004. Även verifieringsprocesserna, dvs. ”dubbelkontroll”, ”tidsseriekontroll”, samt ”revision” försvåras av en icke-samordnad datainsamling (se beslut 2019/1004). SCB föreslår att syftet med Avfallsregistret breddas så att spårbarhetssystemet även kan hantera en samordnad rapportering av *uppgifter om kommunalt avfall för statistikändamål*. Naturvårdsverket bygger f.n. upp Avfallsregistret, ett spårbarhetssystem för farligt avfall. För att förenkla för uppgiftslämnarna avseende kommunalt avfall, bör Naturvårdsverket överväga att bredda syftet med Avfallsregistret. Genom att erbjuda datainsamling för (1) kommuner, (2) entreprenörer som yrkesmässigt samlar in och transporterar kommunalt avfall och (3) kommunala och privata avfallsbolag/ återvinningsföretag som avser transportera kommunalt avfall för behandling utanför Sverige *i ett och samma system*, kan krav på rapportering av statistik, metadata och verifieringsprocesser enklare uppfyllas.

Avfall Sverige ser det som positivt att kommunerna ska kunna välja att rapportera in uppgifter om kommunalt avfall i Avfall Web varifrån uppgifterna sedan lämnas till Naturvårdsverket. Eftersom ungefär 9 av 10 kommuner redan använder systemet kan en sådan möjlighet bidra till att minska den administrativa bördan för kommunerna och onödigt dubbelarbete kan undvikas. Användningen av Avfall Web är inarbetad bland kommunerna och de flesta kommunerna är positiva till att använda systemet.

Det är inte förknippat med några stora kostnader för Avfall Sverige att införa några ytterligare indatakoder för livsmedelsavfall uppdelat på olika kategorier eller för plockanalysdata gällande grovavfall. Däremot kommer det behövas ta fram tydliga instruktioner till kommunerna vilket avfall som ska rapporteras in eftersom nya definitionen på kommunalt avfall respektive avfall under kommunalt ansvar innebär ny gränsdragningsproblematik.

Sedan tillkommer aspekten om att det är Avfall Sverige som ska ta på sig rollen som kvalitetsgranskare av att uppgifterna som rapporterats in i Avfall Web är riktiga eller ta fram metod för att kommunen som kommun fastställer att uppgifterna i Avfall Web är korrekta och kan rapporteras till Naturvårdsverket. Av erfarenhet kan det också behöva läggas tid på att jaga in uppgifterna från alla kommuner som angett att de ska rapportera via Avfall Web. Ovanstående aspekter är tidskrävande och är därmed förknippade med stora kostnader.

Avfall Sverige påpekar att Naturvårdsverket kommer att behöva ta fram rutiner för att få godkännande av kommunen som kommun att Avfall Web får användas för rapportering av kommunalt avfall till Naturvårdsverket. Avfall Sverige kan bara rapportera in uppgifter från de kommuner som godkänt. Respektive kommun får sedan ge

uppdraget till sin avfallsorganisation, som kan vara kommunal förvaltning, kommunalförbund eller kommunalt avfallsbolag.

Avfall Sverige anser att allt merarbete som är förknippat med utveckling av Avfall Web och granskning och kontakter med kommuner som inte rapporterat in måste finansieras av Naturvårdsverket och inte kommunerna genom medlemsavgiften i Avfall Sverige.

Avfall Sverige vill också uppmärksamma att vissa kommunalförbund rapporterar in uppgifterna samlat i Avfall Web och inte fördelat på respektive kommun i förbundet.

Avfall Sverige vill också informera om att det finns visst kommunalt avfall som inte finns med i Avfall Web idag och som Avfall Sverige inte heller ser önskvärt att det ska inkluderas i Avfall Web. Det gäller till exempel avfall från papperskorgar på stan samt parkavfall från kommunala verksamheter.

Avfall Sverige påpekar att den samordning som kommer att krävas i varje kommun mellan kommunens avfallsorganisation och tillsynsmyndighet till exempel inte tas upp i konsekvensutredningen. Rutiner för att hantera uppgifter om insamlade mängder och efterföljande rapportering i Avfall Web sköts i dag av kommunens avfallsorganisation. Samtidigt är det tillsynsmyndigheten som har möjlighet att besluta om miljöstraffavgifter för den som inte lämnar uppgifter i tid till kommunen. Detta kommer kräva omfattande samarbete och framtagande av nya arbetsrutiner i varje kommun.

Kristinehamns kommun tillägger att en mer detaljerad statistikinsamling är enligt beskrivningen ett huvudsyfte med ändringen av föreskriften. Kommunen ser det därför naturligt att samordning av all inrapportering sker och att kommunen får möjlighet att redovisa i enbart ett system. Därför ser de det som en möjlig väg att nyttja Avfall Web, men att det inte får ske på bekostnad av det syfte som verktyget en gång togs fram för, dvs. att vara ett stöd för kommunens verksamhetsutveckling. Naturvårdsverket behöver också stå för de kostnader som uppkommer till följd av Naturvårdsverket önskan om en större detaljeringsgrad.

Naturvårdsverket kommentarer:

Naturvårdsverket kommer att utreda möjligheten att inkludera lämnande av uppgifter om kommunalt avfall i Avfallsregistret via API från Avfall web. För de aktörer och enstaka parametrar, där efterfrågade uppgifter inte kommer att lämnas i Avfall web, behövs kompletterande lösningar så att uppgifter kan lämnas direkt till Naturvårdsverket. Följdeflekterna av en sådan ordning kommer under 2021 att behöva utredas vidare internt på Naturvårdsverket, samt också tillsammans med Avfall Sverige. Det kommer sammantaget kräva att nya rutiner för tillvägagångssätt och datainsamling tas fram av Naturvårdsverket.

Ändringen till definitionen kommunalt avfall trädde i kraft den 1 augusti 2020. I avvaktan på kommissionens kommande riktlinjer⁷ till definitionen av kommunalt avfall håller Naturvårdsverket på att ta fram en vägledning, som ersätter den nuvarande vägledningen om hushållsavfall från år 2008. Syftet är att ge vägledning kring den nya definitionen kommunalt avfall och dess omfattning. Denna kommer vara en utgångspunkt för utveckling av datainsamling och underlag för Naturvårdsverkets rapportering av kommunalt avfall till EU.

Eftersom statistiken ska ge underlag för nationell statistik ser Naturvårdsverket i nuläget det som möjligt att regionala kommunalägda avfallsbolag fortsatt kan rapportera för delägarkommuner gemensamt. Detta behöver förtydligas i kommande vägledning för lämnande av uppgifter.

3.4.3. *Uppgifter om det blandade och skrymmande avfallets sammansättning*

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige anser att den detaljeringsgrad som ställs rörande avfallets ursprung, från hushåll eller verksamheter, riskerar att försvåra rationell insamling, främst i glesbygd och i mindre kommuner där det inte är relevant att skapa speciell utsortering/ insamling från verksamheter. Här behövs ett stort mått av uppskattningar och antaganden utifrån schabloner. Detta måste accepteras av Naturvårdsverket som en form av undersökning för att klarlägga andelar. Att ställa krav på vägning/ mätning rörande de olika abonnenttyperna får inte ske.

Avfall Sverige framhåller att Naturvårdsverket i konsekvensutredningen anger att uppföljning av avfallsdirektivets återvinningsmål förutsätter uppgifter om såväl separat utsorterade mängder för återvinning som uppgifter om det blandade avfallets sammansättning. Avfall Sverige ställer sig frågande till varför uppgifter om sammansättningen av blandat och skrymmande avfall behövs för uppföljning av ett återvinningsmål. Det är ju de utsorterade fraktionerna och hur de materialåtervinns som ligger till grund för mätningen (samt totala mängden kommunalt avfall som används som nämnare).

Avfall Sverige anser vidare att om uppföljning av avfallets sammansättning behövs så torde det räcka att det görs uppskattningar på nationell nivå. Att kräva att kommunerna ska genomföra plockanalyser är förenat med stora kostnader och är ett stort ingrepp i det kommunala självbestämmandet. Det är att vara övernitisk jämfört med hur många andra länder inom EU kommer att hantera frågan. Naturvårdsverket gör det enkelt för sig att kräva detta av kommunerna istället för att hitta fullt tillräckliga metoder som underlag för rapportering till EU.

---

⁷ Artikel 38.2 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851

Avfall Sverige anser att plockanalyser är viktiga och är för att det genomförs sådana av kommunerna. Avfall Sverige förstår dock inte varför det inte anses tillräckligt med det antal plockanalyser som årligen genomförs i Sveriges kommuner på frivillig basis. Plockanalyser är ett viktigt redskap för att följa upp mål i avfallsplaner, insamlingssystem etc. och kommer troligen att bli allt viktigare i framtiden, till exempel för uppföljning av utsortering av förpackningar och returpapper.

Naturvårdsverkets kommentarer

Som beskriv i avsnitt 3.3.6 så har föreskrifterna ändrats efter remitterade förslag. Krav på lämnande av uppgifter om avfallets sammansättning gäller istället nu endast de kommuner som har dessa uppgifter. Det motsvaras av de krav som kommissionen ställer om att även blandat och skrymmande avfall ska rapporteras per fraktion genererat kommunalt avfall, om dessa uppgifter finns tillgängliga. Det är också nu tydligare i föreskrifterna att uppskattningar och schabloner kan användas för att göra vissa bedömningar. Det är sedan Naturvårdsverkets ansvar att bearbeta tillgängliga data för nationell statistik av tillräckligt god kvalitet för att rapporteras till EU.

Även om de uppgifter som i dagsläget lämnas på frivillig grund ger ett bra underlag för rapportering till EU, behöver det säkerställas att Naturvårdsverket får tillgänglighet till denna typ av uppgifter även i framtiden.

3.4.4. Särredovisning av kommunalt livsmedelsavfall

Inkomna synpunkter

Avfall Sverige anser att kommunerna inte har rådighet över hela livsmedelskedjan utan enbart livsmedelsavfall som utgör kommunalt avfall under kommunalt ansvar. Kommunerna har därmed inte möjlighet att rapportera uppgifter om annat avfall än avfall som utgör kommunalt avfall under kommunalt ansvar.

Avfall Sverige uppger att många kommuner kommer ha stora svårigheter att dela upp livsmedelsavfallet mellan hushåll och verksamheter. Naturvårdsverket ger en beskrivning av att det enbart är att göra utdrag ur kundregister i kombination med mätning i vikt och volym för att hitta sätt att göra särredovisning. Det kommer att finnas en stor gråzon där det i samma fastighet finns såväl bostäder som verksamheter som producerar livsmedelsavfall. Det stämmer att EU:s krav på att allt biologiskt avfall ska samlas in separat eller separeras vid källan kommer att påskynda insamlingssystem för kommunalt avfall gällande verksamheter. Men det är inte liktydigt med att det blir separata insamlingsrutter eller separat vägning som möjliggör särredovisning.

Att Naturvårdsverket vill få en bättre bild av hur livsmedelssvinnet ser ut i hela kedjan är förstärkt. Avfall Sverige ifrågasätter dock starkt om de kostnader för administration, ändrade insamlingsrutter, vägning etc. som ställs på

kommunerna står i paritet med den nytta Naturvårdsverket kan få med en sådan rapportering. Det borde vara fullt tillräckligt att göra nationella bedömningar om fördelningen av livsmedelsavfallet på hushåll respektive verksamheter.

Nya krav enligt avfallsdirektivet ställer högre krav på underlag till schabloner och uppskattningar som ska avspegla hela landets variation. Att ytterligare underlag behöver tas fram för att underbygga rapportering ser inte Avfall Sverige som intäkt för att denna börda ska läggas på kommunerna. Det skulle vara fullt rimligt och möjligt att ta fram uppgifterna nationellt genom utökade undersökningar, uppskattningar och schabloner. På liknande sätt som görs för att beräkna livsmedelsavfall som inte utgör kommunalt avfall. Där krävs inte att varje verksamhet rapporterar in uppgifter till Naturvårdsverket, utan där är det fullt tillräckligt med förenklade beräkningar. Det känns orimligt att ställa så höga krav på kommunerna när många verksamheter inte kan belastas med utökade administrativa bördor.

Avfall Sverige ställer sig frågande till varför enkätundersökningar för ett representativt urval skulle ge en totalt sett högre administrativ börda än de administrativa och ekonomiska konsekvenserna av att kommunerna ska behöva lägga om insamlingsrutter eller införa vägning för att kunna särredovisa det kommunala livsmedelsavfallet på olika aktörer.

Pireva anser att Naturvårdsverkets bedömning om kostnader för särredovisning av livsmedelsavfall är felaktig. Naturvårdsverket bedömer att omställningen kommer att innebära en initial kostnad för omställning som sedan minskar över tid. Pireva delar inte denna uppfattning. Den enklaste lösningen för att snabbt kunna leva upp till de föreslagna kraven, som föreslås gälla från 1 januari 2021, är att köra olika turer för upphämtning av avfall. För att tydliggöra problematiken väljer Pireva att här illustrera med ett exempel.

I dagsläget hämtas matavfall i Sikfors som ligger nästan 3 mil från Piteå under en körning. Om förslaget om särhållning antas kommer det innebära att Pireva får köra tre körningar från Piteå till Sikfors för att hämta matavfall; 1) en körning för att hämta livsmedelsavfall från hushållskök, 2) en tur för att hämta livsmedelsavfall från storkök och restauranger och 3) en tur för att hämta livsmedelsavfall från butiker och verksamheter. Mellan turerna körs lastbilen till återvinningscentralen för att väga in och tömma avfallet. I praktiken innebär förändringen att Pireva ökar sin körsträcka från 6 mil (3 mil t.o.r.) till 18 mil för att hämta samma avfall.

Konsekvensen av detta är ökade utsläpp av växthusgaser (vilket är i strid mot miljömålet *begränsad klimatpåverkan*) samt ökade kostnader för Pireva i form av ökad bränsleförbrukning, ökat slitage på fordon, ökad tid för planering av utökat antal körningar, ökade personalkostnader p.g.a. mer tidsåtgång för inhämtning av avfall, ökad administration samt inköp av fler fordon för att klara hela det kommunala uppdraget (tiden för det som idag är en körning har med förslaget tredubblats). Dessa kostnader kommer inte sjunka över tid. Ett

alternativ till att köra flera turer är att köpa nya fordon som kan väga och registrera varje enskilt avfallskärl. Detta innebär en stor investeringskostnad som visserligen sjunker över tid men som Pireva anser inte att det är motiverat att byta ut fordonsflottan om den enda anledningen till investeringen är att Naturvårdsverket kräver särredovisning av avfall beroende på var avfallet uppstått.

Kristinehamns kommun ställer sig tveksam till att göra en sådan detaljerad bild att det finns anledning att särskilja mellan restaurangens tallriksskrap och familjens tallriksskrap till en ohemul kostnad. Ska man se på bilden behöver man göra skillnad mellan de olika huvudledningarna, inte i den detaljeringsgrad som nu föreslås. Det finns vidare domstolsavgörande rörande vad som klassas som kommunalt avfall (eg. hushållsavfall eller därmed jämförligt avfall) vars slutsatser behöver inarbetas i förslaget till föreskrifter och konsekvensutredningen.

Naturvårdsverkets kommentarer

Naturvårdsverket har inte haft för avsikt att kräva ändrade insamlingsruttor och daglig vägning i alla kommuner. Lämpliga arbetssätt för att kommuner årligen, med en rimlig insats, ska kunna skatta hur stor andel av livsmedelsavfallet som härrör från hushåll behöver tas fram under den övergångstid som är satt till år 2025. I föreskrifterna har kraven på särredovisning reducerats till hushåll respektive verksamheter samt att denna fördelning kan skattas.

I statistikprodukten ”uppkommet och behandlat avfall”, som regleras av avfallsstatistikförordningen, baseras uppdelningen av avfallstypen ”Animaliskt avfall och blandat matavfall” på uppgifter från ett fåtal kommuner med viktbaserad avfallstaxa. Denna uppdelning har bedömts uppfylla kraven enligt avfallsstatistikförordningen, men bedöms inte motsvara de rapporteringskrav som finns kopplat till den nya rapporteringen av livsmedelsavfall. Bedömningen motsvarar exempelvis inte kraven om uppgifter som avspeglar hela landets variation.

3.4.5. Slutsatser

Inlämnade synpunkter

Avfall Sverige delar inte Naturvårdsverkets uppfattning att de tillkommande konsekvenser som denna föreskrift medför skulle vara ringa. Avfall Sverige instämmer inte i vad Naturvårdsverket anger att omfattningen av den rapportering som föreslås i förslaget till föreskrifter i stort motsvarar den kunskap som behövs för kommunernas avfallsplanering. Avfall Sverige konstaterar att den omfattning som föreslås i förslaget går längre än vad regleringen i NFS 2020:6 anger.

Avfall Sverige påpekar vidare att det nämnda EU-beslutet 2019/1014/EU (som alltså har sin grund i artikel 11 i ramdirektivet 2008/98/EG om avfall) ställer krav på rapportering av fraktionen biologiskt avfall inom ramen för vad som utgör kommunalt avfall, men några krav på separering av biologiskt avfall från hushåll respektive

verksamheter kan inte utläsas. Detsamma gäller grovavfall (skrymmande avfall, avfallskod 20 03 07) där nämnda beslut ställer krav på redovisning av sådant avfall som sådant, men inte dess innehåll av olika fraktioner. Detta är därför ett exempel på en överimplementering av nämnda beslut och innebär, som framgått ovan, en stor administrativ börda för kommunerna om det ska regleras på föreslaget sätt. Naturvårdsverket behöver analysera sina förslag igen för att verifiera vilka krav som är absolut nödvändiga att ställa utifrån EU-krav och utöver det noggrant överväga vilka krav som ska ställas på kommunerna avseende statistiken och vilka uppgifter som Naturvårdsverket kan sammanställa för egen del.

Kristinehamns kommun delar inte Naturvårdsverkets bild av att konsekvenserna, för de kommuner som redan idag rapporterar i Avfall Web och som regelbundet genomför plockanalyser, skulle bli små eller inga. Trots att kommunen redan idag rapporterar regelbundet och genomför plockanalyser ser de stora utmaningar framför sig. Det kommer att krävas förändringar i insamlingsrutiner, ändrade rutiner för in och utvägningar, ny fördelning i fraktioner och stora insatser för att förändra de rapporteringsrutiner som finns idag. Vidare kommer att ställas krav på förändringar i kundsystem. De krav på reglerade plockanalyser som föreslås kommer att påverka kostnadsnivån ytterligare. I vissa kommuner kommer detta att slå hårt medan andra som redan genomför sådana torde det inte bli någon som helst skillnad. Skillnaden blir att möjligheten till justeringar, utifrån ambitionsnivå i avfallsplaner och ekonomiska förutsättningar, kringskärs betydligt.

Naturvårdsverkets kommentarer

Med de justeringar och förtydliganden som gjorts i föreskrifterna bedömer Naturvårdsverket att konsekvenserna för kommunerna reducerats jämfört med remitterat förslag. Naturvårdsverket bedömer inte att föreskrifterna går utöver det som EU kräver avseende rapportering av kommunalt avfall samt livsmedelsavfall.

Enligt bilaga V i EU-beslutet 2019/1014/EU, format för rapportering fotnot 1 anges följande: ”Mängden genererat avfall per material kan baseras på uppgifter om separat insamlat avfall och på skattningar härledda från regelbundet uppdaterade undersökningar om avfallssammansättningen i kommunalt avfall. När det inte finns några sådana undersökningar kan kategorin blandat avfall användas.” För bättre samstämmighet med de krav som ställs av EU, har föreskrifterna arbetats om och krav om lämnande av uppgifter om avfallets sammansättning ställs endast då dessa finns tillgängliga. De undersökningar som ligger till grund för uppgifterna bedöms vara desamma som används som underlag för kommunernas avfallplanering.

Krav på rapportering av livsmedelsavfall i respektive led i livsmedelskedjan framgår av artikel 9 avfallsdirektivet samt genomförandebeslut 2019/2000 samt 2019/1597. Kraven avseende rapporteringen av livsmedelsavfall har omformulerats i föreskrifterna så att kommunerna endast definierar livsmedelsavfall från hushåll samt att det tydligt framgår att detta kan göras

genom skattningar. Avseende denna särredovisning finns fortsatt en övergångsbestämmelse som innebär att detta gäller först referensår 2025 för att medge tid för omställning.

Bilaga 1 Översikt remissinstanser

Remissinstans	Svarat	Inte svarat	Inga synpunkter	Lämnat synpunkter (kap 3 för detaljer)	Tillstyrker
Aneby kommun		x			
Avesta kommun	x			x	
Avfall Sverige	x			x	
Boden Energi AB		x			
Bodens kommun	x			x	
Bollnäs kommun		x			
Borås kommun		x			
Botkyrka kommun	x		x		
Boxholms kommun		x			
Degerfors kommun		x			
Emmaboda kommun		x			
Enköpings kommun		x			
Eskilstuna kommun	x		x		
Fortum Waste Solutions AB		x			
Gästrike återvinnare		x			
Gävle kommun		x			
Härjedalens kommun		x			
Härnösands kommun		x			
Höganäs kommun		x			
IVL Svenska Miljöinstitutet AB	x			x	x
Kalix kommun	x			x	
Karlskrona kommun		x			
KSRR	x			x	
Kretslopp- och Vatten Göteborgs stad	x			x	
Kristinehamns kommun	x			x	
Kuusakoski AB		x			
Leksands kommun		x			
Luleå kommun		x			
Länsstyrelsen i Dalarnas län	x		x		
Länsstyrelsen i Hallands län		x			
Länsstyrelsen i Jämtlands län	x			x	
Länsstyrelsen i Stockholms län	x		x		x
Länsstyrelsen i Västerbottens län	x		x		
Länsstyrelsen i Västra Götalands län	x			X	x
Länsstyrelsen i Örebro län	x		x		

Remissinstans	Svarat	Inte svarat	Inga synpunkter	Lämnat synpunkter (kap 3 för detaljer)	Tillstyrker
Malmö stad		x			
Malå kommun		x			
Norbergs kommun		x			
Nordisk Återvinning Trading AB		x			
NSR	x			x	
Näringslivets regelnämnd		x			
Piteå kommun	x			x	
Ragn Sells AB		x			
Regelrådet	x		x		
Renova	x			x	
Statistiska centralbyrån (SCB)	x			x	
Stena Recycling AB	x		x		
Stockholm Vatten och Avfall	x			x	
Suez Recycling AB		x			
Sundsvalls kommun	x			x	
Sveriges kommuner och regioner	x			x	
Sysav	x			x	
Tanums kommun		x			
Tekniska Verken i Linköping AB		x			
Tullverket	x		x		
Vadstena kommun		x			
Vafab Miljö kommunalförbund	x			x	
Vakin AB	x			x	
VA Syd	x			x	
Vilhelmina kommun	x			x	
Återvinningsindustrierna		x			
Åre kommun	x			x	
Östersunds kommun		x			

Bilaga 2 Ändringar i föreskrifterna

Remitterat förslag	Justerat förslag, beslutat 3 december 2020
<p>4 § Kommunen ska enligt 7 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram på det kommunala avfall som har samlats in i kommunen. Sådana uppgifter ska redovisas fördelat på fraktionerna</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. metall, 2. glas, 3. plast, 4. papper och kartong, 5. bioavfall <ol style="list-style-type: none"> a) varav livsmedelsavfall hushåll b) varav livsmedelsavfall storkök/restaurang c) varav livsmedelsavfall butiker och andra verksamheter d) varav park- och trädgårdsavfall, <ol style="list-style-type: none"> 6. trä, 7. textilier, 8. blandat avfall, och 9. skrymmande avfall. 	<p>4 § Kommunen ska enligt 7 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram på det kommunala avfall som har samlats in i kommunen. Sådana uppgifter ska redovisas fördelat på fraktionerna</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. metall, 2. glas, 3. plast, 4. papper och kartong, 5. bioavfall <ol style="list-style-type: none"> a) varav livsmedelsavfall från hushåll, b) varav livsmedelsavfall från storkök, restauranger, livsmedelsbutiker och andra verksamheter, c) varav park- och trädgårdsavfall, <ol style="list-style-type: none"> 6. trä, 7. textilier, 8. blandat avfall, 9. skrymmande avfall, och 10. annat. <p>Vid redovisning av uppgifter enligt första stycket punkt 5 a–b får högst två år gammalt underlag användas för att skatta andelar.</p>
<p>5 § Uppgifterna enligt 7 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) ska i vikt ange en skattning av hur stor mängd av den totala mängden kommunalt avfall som har genererats av hushåll.</p>	<p>5 § Kommunen ska avseende de uppgifter som lämnas enligt 7 kap. 1 § avfallsförordningen (2020:614) efter förfrågan från Naturvårdsverket ange en skattning av hur stor mängd av den totala mängden kommunalt avfall som har genererats av hushåll.</p>
<p>6 § Kommunen eller kommuner i regional samverkan ska minst var fjärde år för det blandade och skrymmande avfallet lämna uppgifter om uppskattad</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sammansättning fördelat på de fraktioner som anges i 4 § 1–7, 2. förekomst av förpackningsmaterial i respektive fraktion, och 3. förekomst av elektrisk och elektronisk utrustning och batterier. 	<p>6 § Kommunen ska för det blandade och skrymmande avfallet lämna tillgängliga uppgifter om uppskattad</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. sammansättning fördelat på de fraktioner som anges i 4 § 1–7 och 10, 2. förekomst av förpackningsmaterial i respektive fraktion, och 3. förekomst av elektrisk och elektronisk utrustning och batterier. <p>Vid redovisning av uppgifter enligt första stycket får högst tre år gammalt underlag användas.</p>

Uppgiftsskyldighet för den som låter transportera	Uppgiftsskyldighet för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige
<p>7 § Av 7 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614) framgår att den som från Sverige låter transportera kommunalt avfall ska lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram på det kommunala avfall som transporterats. Sådana uppgifter ska redovisas per avfallsbehandling fördelat på fraktionerna</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. metall, 2. glas, 3. plast, 4. papper och kartong, <ol style="list-style-type: none"> a) varav returpapper, 5. bioavfall, <ol style="list-style-type: none"> a) varav livsmedelsavfall, b) varav park- och trädgårdsavfall, 6. trä, 7. textilier, 8. blandat avfall, och 9. skrymmande avfall. 	<p>7 § Av 7 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614) framgår att den som från Sverige låter transportera kommunalt avfall ska lämna uppgifter till Naturvårdsverket om vikten i kilogram på det kommunala avfall som har transporterats. Sådana uppgifter ska redovisas per avfallsbehandling fördelat på fraktionerna</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. metall, 2. glas, 3. plast, 4. papper och kartong, <ol style="list-style-type: none"> a) varav returpapper, 5. bioavfall, <ol style="list-style-type: none"> a) varav livsmedelsavfall, b) varav park- och trädgårdsavfall, 6. trä, 7. textilier, 8. blandat avfall, 9. skrymmande avfall och 10. annat.
<p>8 § Uppgifter enligt 7 § 1–9 ska ange hur mycket som har</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. materialåtervunnits beräknat enligt anvisningarna i 11–13 §§, 2. energiåtervunnits och 3. återvunnits eller bortskaffats på annat sätt. 	<p>8 § Av de redovisade uppgifterna enligt 7 § 1–10 ska framgå hur mycket av det transporterade kommunala avfallet som har</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. materialåtervunnits beräknat enligt anvisningarna i 10–12 §§, 2. energiåtervunnits, och 3. återvunnits eller bortskaffats på annat sätt.
<p>9 § Uppgifter enligt 7 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614) ska innehålla en beskrivning av särskilda åtgärder för kvalitetskontroll och spårbarhet för kommunalt avfall. Avseende uppgifter om insamling, övervakning och validering av ska anges</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. hur uppgifter om materialåtervunna mängder in samlas in, 2. från vilka typer av aktörer samlas uppgifterna in, 3. hur uppgifterna om materialåtervunna mängder valideras, och 4. vilka skattningar som har använts. 	<p>9 § Uppgifter om kommunalt avfall som ska lämnas enligt 7 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614) ska innehålla en beskrivning av särskilda åtgärder för kvalitetskontroll och spårbarhet. Beskrivningen ska minst innehålla information om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. hur uppgifter om materialåtervunna mängder samlas in, 2. från vilka typer av aktörer uppgifterna samlas in, 3. hur uppgifterna om materialåtervunna mängder valideras, och 4. vilka skattningar som har används.

Beräkningspunkt för materialåtervinning	Beräkningspunkt för materialåtervinning avseende uppgiftsskyldigheten för den som låter transportera kommunalt avfall från Sverige
10 § Vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall ska beräknas som vikten av avfall som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande upparbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen. För de materialslag som anges i bilagan ska de beräkningspunkter som anges i bilagan användas.	10 § Vikten av materialåtervunnet kommunalt avfall ska beräknas som vikten av avfall som går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt upparbetas till produkter, material eller ämnen. Avfallet ska före beräkningen enligt första stycket ha genomgått nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i upparbetningen. För de materialslag som anges i bilagan ska de beräkningspunkter som anges i bilagan användas.
13 § Den som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall ska enligt 7 kap. 2 § avfallsförordningen (2020:614) till kommunen lämna de uppgifter som kommunen behöver för att fullgöra sin rapporteringsskyldighet enligt 4–5 §§ dessa föreskrifter.	13 § Uppgifter som ska lämnas enligt 7 kap. 2 § avfallsförordningen (2020:614) ska omfatta de uppgifter som kommunen behöver för att fullgöra sin rapporteringsskyldighet enligt 4–5 §§ dessa föreskrifter.
14 § Uppgifterna enligt 4–12 §§ ska lämnas på ett av Naturvårdsverket angivet sätt.	14 § Uppgifterna enligt 4–12 §§ ska lämnas på det sätt Naturvårdsverket anger.
<p>Övergångsbestämmelser</p> <p>1. Dessa föreskrifter träder i kraft den (1 januari 2021).</p> <p>2. Bestämmelsen i 14 § avseende 4–12 §§ ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2021.</p> <p>3. Uppgifter om livsmedelsavfall enligt 4 § ska redovisas fördelat på relevanta led i livsmedelskedjan först avseende kalenderåret 2025.</p>	<p>Övergångsbestämmelser</p> <p>1. Dessa föreskrifter träder i kraft den 1 januari 2021.</p> <p>2. Bestämmelserna i 4–12 §§ ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2021.</p> <p>3. Bestämmelsen 4 § 5 a–b ska tillämpas första gången i fråga om uppgifter som avser kalenderåret 2025.</p>